

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	(...)	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	5		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Sąd Okręgowy w P. z 27 maja 2021 r., (...)			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			

# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu			
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		

<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>3.1.</p>	<p>APELACJA OSKARŻYCIELA PUBLICZNEGO</p> <p>błędy w ustaleniach faktycznych, które miał wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, skutkujące uniewinnieniem oskarżonych: D. S., P. F., A. D. (1), T. P. (1), M. D., B. S. (1), G. G. i H. W. od zarzutu popełnienia przestępstwa działania w zorganizowanej grupie przestępczej</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

	<p>(zarzut I z aktu oskarżenia), której celem było popelnianie przestępstw polegających na składowaniu odpadów wbrew przepisom ustawy z dnia (...) r. „o odpadach”, w tym odpadów niebezpiecznych, których składowanie mogło zagrażać życiu lub zdrowiu człowieka oraz spowodować istotne obniżenie jakości wody, powietrza lub powierzchni ziemi lub zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach, którą założył i kierował D. S., poprzez przyjęcie, że zgromadzony materiał dowodowy nie dał podstaw do uznania, że wszyscy ww. oskarżeni dopuścili się popelnienia czynu zabronionego stypizowanego w art. 258 § 1 kk, zaś D. S. w art. 258 § 3 kk</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Odnośnie uniewinnienia oskarżonych od</p>				

zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 258 k.k. jest on zasadniczo słuszny zarzut poza zarzutem odnoszącym się do oskarżonego H. W. oraz oskarżonego M. D., przy czym słusność tego zarzutu ma przełożenie na słusność pozostałych zarzutów powiązanych z nim, a odnoszących się do błędu w ustaleniach faktycznych, o charakterze procesowych dotyczących błędnej oceny dowodów, implikujących określone ustalenia, a dokładnie ich brak.

Aby usystematyzować kwestie, które w tym zakresie muszą być przedstawione, należy odnieść się do wszystkich zarzutów, które tę problematykę poruszają, które mają różnorodny charakter bowiem mowa w nich o błędach w ustaleniach faktycznych oraz o charakterze procesowym [naruszenie art. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k.], a odnoszących się

do składowania odpadów [substancji, materiałów, w tym niebezpiecznych] w B., jak i w T..

W pierwszej kolejności trzeba wskazać, że zarzut dotyczący H. W. okazał się niezasadny, choć bez jakichkolwiek wątpliwości wiadomo, z akt sprawy, z przeprowadzonych dowodów, że ta osoba występowała jako tzw. słup, a więc była to osoba, która na zlecenie osoby, z którą miała kontakt [chodzi o oskarżonego B. S. (1)] wynajęła hale magazynowe od P. P. (1) w B., w których były nielegalnie składowane odpady, w tym substancje niebezpieczne, w tym pochodzące z przedsiębiorstwa zawiadywanego przez oskarżonych P. F. oraz A. D. (1). Z tego faktu, który nie sposób podważyć nie ma żadnych przesłanek dowodowych, mających przełożenie na ustalenia faktyczne, z których należy wyciągać jednoznaczny i pewny wniosek [co

trzeba podkreślić], że ów oskarżony działając jako najemca tych pomieszczeń wiedział, że będą tam składowane odpady, a więc, że będą to substancje [materiały] w praktyce niebezpieczne. Z żadnego osobowego materiału dowodowego to nie wynika, a więc ani z wyjaśnień oskarżonych, ani z zeznań świadków, powiązanych z tymi zdarzeniami.

Trudno do takiego wniosku dojść, czego niezasadnie oczekuje apelujący oskarżyciel publiczny, że „przygotowanie” tego oskarżonego do wykonania czynności zmierzających do skutecznego przeprowadzenia negocjacji, mających być sfinalizowane podpisaniem umowy najmu z wynajmującym te pomieszczenia P. P. (1) [chodziło o jazdę do fryzjera, do solarium, a więc przygotowanie jego aparycji na takim poziomie aby wzbudzał on zaufanie, założenie działalności

gospodarczej, o której wiedział, że w praktyce nie będzie prowadzić], daje obiektywne, przekonujące- pewne- przesłanki aby wnioskować, że wiedział, że uczestniczy w łańcuchu zdarzeń zmierzających do nielegalnego składowania odpadów, w tym substancji niebezpiecznych nawet na poziomie przewidywania i godzenia się na taki rozwój sytuacji. Z pewnością, wiedział, że czynności, w których uczestniczy nie mają jasnego prawnego przebiegu, skoro w praktyce nie prowadził wcześniej żadnej działalności gospodarczej, a więc firmowanie swoim nazwiskiem określonego przedsięwzięcia o charakterze gospodarczym niesie za sobą dużą dawkę informacji, z której wynika, że osoba, która mu to zaproponowała może nie mieć jasnych i uczciwych intencji, choćby w celu uniknięcia uiszczenia należności publicznoprawnych, ale z automatu nie oznacza to,

że tak prowadzona działalność ma sprowadzać się do składowania odpadów, w tym niebezpiecznych substancji.

W aktach sprawy, wśród zebranych dowodów, nie ma żadnego dobitnego dowodu, a nawet sygnału, z którego oskarżony H. W. mógłby wnioskować, jako osobą w odpowiednim wieku [w chwili zdarzeń miał on 32 lata], co determinuje jego doświadczenie życiowe, że działalność gospodarcza, firmowana przez niego, na tym wynajmowanym terenie [też halach] ma mieć charakter nielegalny, poza oczywistym firmanctwem, ale co najważniejsze i kluczowe dla jego odpowiedzialności karnej, na dodatek ta działalność ma mieć związek z obrotem odpadami, w tym niebezpiecznymi substancjami. Taki wniosek, który musi być kategoriyczny aby prowadził do przypisania temu oskarżonemu odpowiedzialności karnej, nie wynika z kontekstu

sytuacyjnego, ze zdarzeń, w których uczestniczył ów oskarżony, ani nawet nie prowadzi to do wniosku, że taki profil działalności mógł on przewidywać i na to się godzić, ani nie mógł przewidywać, że czynności podjęte przez niego odbywają się w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, choć samo wynajęcie hali magazynowej było elementem działania grupy, w skład, której weszli pozostali oskarżeni, poza oskarżonym M. D..

W konsekwencji, w odniesieniu do tego oskarżonego słusznie wydano wyrok uniewinniający w pełnym zakresie. Do takich wniosków nie może doprowadzić fakt, że działalność gospodarcza została założona dla innej osoby, której sam nie ma zamiaru jej prowadzić, nawet nie ma o niej najmniejszego pojęcia, zakładający ją nie miał pieniędzy na jej prowadzenie, włącznie nie miał pieniędzy na opłacenie czynszu za

najem
wynajmowanego
terenu z halami.

Również w
odniesieniu do
oskarżonego M. D.
nie ma pewnych
[jednoznacznych]
dowodów, z których
wynikać miało w
sposób niezbity,
przekonywujący, że
działał w ramach
zorganizowanej
grupy przestępczej,
która zajmowała
się składowaniem
odpadów, w tym
substancji
niebezpiecznych, w
B..

Słusznie sąd I
instancji ustalił, że
nie ma
jednoznacznych
dowodów, że ów
oskarżony działał w
tej zorganizowanej
grupie, która
składowała odpady,
w tym takie
substancji w
powyższym miejscu,
co przekonywująco
wykazał i uzasadnił.

Z pewnością, za
taki dowód nie
może uchodzić jedna
relacja oskarżonego
B. S. (1), który z kolei
miał opierać się na
relacji usłyszanej od
oskarżonego D. S..
Po pierwsze, nie
mamy żadnego
potwierdzenia tej
informacji w innych

dowodach o
charakterze
osobowym albo
materialnym, po
drugie, nie mamy
żadnej pewności,
co trzeba jeszcze
raz podkreślić, nie
mamy żadnej
pewności, że słowa
D. S. opierają się
na prawdzie, skoro
ten ostatni mógł
tak mówić, aby
choćby utwierdzić
swojego rozmówcę,
że prowadzona
działalność ma
rozbudowany
charakter i
utwierdzić go w
słuszności w czym
uczestniczą [nie
tylko oni działają, w
przypadku
potencjalnych
wątpliwości], co
nie znaczy, że
tożsame to było
z uczciwością i
legalnością
podjętych działań.
Uczestniczenie w
spotkaniu w W.,
w jednej z galerii
handlowych, ma
o tyle swój
enigmatyczny
przebieg, że z
samego tego faktu
nie da się
wnioskować, że
ustalenia powzięte
na nim dotyczyły
nielegalnego obrotu
odpadami, w tym
niebezpiecznymi
substancjami. Skład
personalny tego
spotkania, jak

podpowiada doświadczenie życiowe [zdrowy rozsądek] wskazuje, że przedmiotem jego były kwestie obrotu odpadami, w tym niebezpiecznymi substancjami, skoro osoby w nim uczestniczące prowadziły sprofilowaną działalność gospodarczą, mniej lub bardziej sformalizowaną i klarowną, związaną z odpadami, w tym z niebezpiecznymi odpadami, ale to samo przez się nie oznacza, że rozmowy zmierzały do sprecyzowania i ustalenia działań sprzecznych z prawem.

Nie sąd jest zobligowany do poszukiwania podstaw dowodowych aktu oskarżenia, ale winien to uczynić podmiot, który oskarżenie takie formułuje. W konsekwencji, to więc na prokuratorze ciążył obowiązek wykazania, w jaki sposób z tych zebranych dowodów o różnorodnym charakterze, w tym z dokumentów lub innych dowodów

należało
wnioskować o tym,
że ci dwaj oskarżeni
w sposób świadomy
byli członkami
zorganizowanej
grupy przestępczej,
której przedmiotem
był obrót odpadami.

Niemniej, dowody
zebrane w sprawie,
prowadzą do
jednoznacznego
wskazania, że
kolejne działania
podjęte przez
oskarżonych, poza
oskarżonymi M.
D. oraz H. W.,
odbywały się w
ramach
zorganizowanej
grupy przestępczej,
w skład której
wchodzili pozostali
oskarżeni, a której
przedmiotem było
składowanie
odpadów, w tym
niebezpiecznych
substancji wbrew
przepisom ustawy z
(...) r. o odpadach.

Punktem wyjścia
niech będzie
spojrzenie na całość
zdarzeń [poza
kwestią odnoszącą
się do składowania
substancji
niebezpiecznych w
O., które to
okoliczności
odnoszą się
bezpośrednio i
wyłącznie do
oskarżonego M.
D.] z finalnego

ich materialnego efektu w postaci nielegalnego składowania odpadów, w tym substancji niebezpiecznych zlokalizowanych w B. i T..

Aby do tego doszło musiały być podjęte cały szereg działań, o różnorodnym charakterze, które skutecznie miały doprowadzić do takiego finału.

Mechanizm był jasny i wyznaczał on złożony cel osób w tym uczestniczących, który wymagał koordynacji, organizacji i czynności o zróżnicowanym i złożonym charakterze, z wyraźnym podziałem ról, które wzajemnie ząbowały się, były konieczne i tworzyły całość.

Cel był złożony, który determinował właśnie tę różnorodność podjętych działań, ale z pewnością miał on wyraz finansowy, bowiem nie sposób przyjąć, że oskarżeni działali dla samego działania, bowiem przyjęcie innego

założenia, klóciłoby się ze wszelką racjonalnością oraz pragmatyzmem, z ich punktu widzenia.

Z jednej strony oskarżona A. D. (1) i oskarżony P. F., jako zawiadujący przedsiębiorstwem w C., którego przedmiotem, było także składowanie odpadów, w tym substancji niebezpiecznych, byli żywotnie zainteresowani pozbyciem się nadmiaru takich substancji, co było konieczne aby przyjmować z zewnątrz kolejne partie takich substancji, bowiem bieżące możliwości składowania takich substancji były na wyczerpaniu z uwagi na deficyt miejsca do magazynowania tych odpadów i substancji.

Niemożność przyjmowania odpadów, w tym substancji o powyższym charakterze, wpływała realnie na kondycję finansową tego przedsiębiorstwa, albowiem nie generowało to nowych przychodów, a co za tym idzie dochodów.

Innymi słowy, ci oskarżeni musieli pozbyć się starych odpadów, aby móc przyjmować nowe i czerpać z tego zyski, tym bardziej, że nie byli zainteresowani legalną i prawidłową utylizacją [ewentualnie przetwarzania ich- art. 3 ust. Pkt 23 ustawy o odpadach] takich odpadów na miejscu, jako proces czasochłonny, złożony, wymagający dużych nakładów organizacyjnych, technicznych oraz finansowych, których nie chcieli ponosić.

Z kolei, oskarżony D. S. znając tę sytuację, skoro wiedział, że aby do tego doszło musi być zorganizowane wywiezienie i zmagazynowanie tych substancji w inne miejsce, ale oczywiście bez konieczności ich legalnego i prawidłowego technologicznie zagospodarowania albo utylizacji [bądź powtarzania], bowiem wiedział, że taki proces także na tym poziomie wymaga wspomnianych poważnych

nakładów organizacyjnych, technicznych oraz finansowych, których oczywiście nie chciał ponosić albowiem to ograniczałoby jego zysk, a być może wręcz nie miałby z tego tytułu żadnych pieniędzy.

Te cele nie mają charakteru rozbieżnego, wręcz one ze sobą współuczestniczą i korelują ze sobą, a względem siebie mają one charakter konieczny, co determinuje złożoność celu, co już samo w sobie wskazuje, że w przedmiotowej sprawie nie może być mowy wyłącznie o współsprawstwie.

Bez deficytu miejsca do składowania odpadów, w tym niebezpiecznych substancji, co wystąpiło w przedsiębiorstwie kierowanych przez oskarżonych A. D. (1) i P. F., nie byłoby konieczność [motywu] zwrócenia się do oskarżonego D. S. o zorganizowanie wywozu tych substancji i zaaranżowania miejsc ich

nielegalnego
składowania.

Chęć zysku
osiąganego z tego
wywozu oraz
zorganizowania
nielegalnego
składowania tych
substancji
determinowała
motywację
podjętych działań
przez oskarżonego
D. S. oraz osób, które
były mu niezbędne
do osiągnięcia celu
oraz
przeprowadzenia ku
temu odpowiednich,
niezbędnych
złożonych i
adekwatnych
czynności
organizacyjnych,
logistycznych,
transportowych,
technicznych,
rozłożonych w
czasie, co także jest
kolejnym
elementem
wskazującym, że
w przedmiotowej
sprawie nie może
być mowy wyłącznie
o współsprawstwie.

Współistnienie,
jednocześnie
wystąpienia tych
różnych czynników
motywacyjnych u
wspomnianych
oskarżonych, choć
inne zdarzenia im
dawały zyski, ale
o czym wzajemnie
wiedzieli, co wynika
ze znajomości tych

realiów, już samo w sobie wskazuje, że te czynności czasownikowe [wywóz, magazynowanie] wymagały różnorodnych działań co do miejsca ich wykonania, sposobu realizacji poprzez użycie określonych środków i ludzi co także wskazuje, że nie może być mowy w przedmiotowej sprawie wyłącznie o współsprawstwie, co błędnie konstatował sąd I instancji.

Tych kwestii sąd I instancji nie zauważył albo nie nadaje im właściwej rangi, co prowadziło do błędnych ustaleń faktycznych, które należy łączyć z zarzutami procesowymi.

Zarzut ten będzie więc zasadny zarówno wtedy, gdy sąd ustalił stan faktyczny w oderwaniu od zgromadzonych dowodów (tzw. błąd braku), jak i wtedy, gdy podstawą ustaleń faktycznych uczyniono wprawdzie wszystkie ujawnione w toku rozprawy dowody, lecz dokonano ich nieprawidłowej

oceny z punktu widzenia zasad logiki, wskazań wiedzy czy doświadczenia życiowego (tzw. błąd dowolności). Już na pierwszy rzut oka widać, iż zarzut ten jest z istoty rzeczy powiązany z zarzutem naruszenia przepisów postępowania, poczynając od zasady określonej w art. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k., a na dalszych przepisach procesowych ją konkretyzujących kończąc.

Konstatując, w przedmiotowej sprawie w powyższym zakresie mamy do czynienia z błędem dowolności, który jest efektem naruszeń procesowych, dotyczących stosowych dowodów dotyczących przesądzenia czy mamy do czynienia z zorganizowaną grupą przestępczą, która działała wbrew definicji gospodarowania odpadami zawartej w ustawie z (...) r. o odpadach w art. 3 ust. 1 pkt 2, w którym wskazano, że rozumie się przez to zbieranie, transportowanie lub

przetwarzanie odpadów, w tym sortowanie, wraz z nadzorem nad wymienionymi działaniami, a także późniejsze postępowanie z miejscami unieszkodliwiania odpadów oraz działania wykonywane w charakterze sprzedawcy odpadów lub pośrednika w obrocie odpadami.

Analizując materiał dowodowy, trzeba wskazać, że każdy z oskarżonych [poza oczywiście oskarżonymi uniewinnionymi od udziału w zorganizowanej grupie przestępczej] wykonywał określone czynności, które podpadają pod powyższą definicję ustawową [legalną] tego pojęcia.

Interesy tych oskarżonych miały pozornie rozbieżny charakter.

Jeszcze raz trzeba podkreślić, że oskarżeni A. D. (1) i P. F. byli zainteresowani pozbyciem się „starych” niebezpiecznych odpadów, a

oskarżony D. S. był zainteresowany ich przyjęciem, ale wszystko odbywało się aby oni zarabiali na tym procederze, co prawda zysk tego oskarżonego był bezpośredni, a tych pierwszych pośredni, skoro proceder dawał ekspektatywę na nowe zyski w efekcie przyjmowania kolejnych niebezpiecznych odpadów, ale za tym zawsze szły pieniądze, co wskazuje na jego złożoność i wręcz nietuzinkowość, a mając na względzie przedmiot ich działalności i skalę, ma to przełożenie na ocenę stopnia społecznej szkodliwości, ale ta kwestia pozostaje otwarta dla sądu I instancji, który będzie musiał przeprowadzić postępowanie sądowe w niezbędnym zakresie w toku kolejnego procesu.

Naturalne jest, że oskarżeni A. D. (1) i P. F. nie byli zainteresowani aby powiązano ich z tymi odpadami, które wywieziono z ich przedsiębiorstwa albowiem

narażaloby ich to na odpowiedzialność karną, restrykcje finansowe i administracyjne [nakładane w trybie art. 194 ust. 1 ustawy o odpadach, która mogą wynieść 1.000.000 zł (art. 194 ust. 3, 4, 5 ustawy o odpadach)], a nawet mogą być one wymierzone w wysokości podwyższonej [w trybie art. 293 ustawy o z 27 kwietnia 2001 r. prawo o ochronie środowiska], włącznie z ryzykiem wstrzymania tej działalności gospodarczej w trybie art. 32 ustawy o odpadach.

Pozostali oskarżeni nie byli zainteresowani, wręcz było to w ich żywotnym interesie, aby ich udział odbywał się nieformalnie, również z uwagi na ryzyko odpowiedzialności karnej, ale także z uwagi na potencjalną odpowiedzialność finansową i administracyjną, w trybie przywołanej ustawy, która odnosi się do osób [w tym fizycznych],

które działają w zakresie gospodarki odpadami, bez stosownych zezwoleń, jako posiadacze odpadów lub pośrednicy w obrocie odpadami-art. 3 ust. 1 pkt 18 i 19 ustawy o odpadach.

Oczywiste jest zaangażowanie innych oskarżonych, przez oskarżonego D. S.. Chodzi o oskarżonych T. P. (1), oskarżonego B. S. (1), oskarżonego G. G. choć trzeba przyznać, że można mieć wątpliwość czy odpowiedzialność oskarżonego D. S. musi być przesądzona na poziomie kierowania zorganizowaną grupą przestępczą, także wobec pozostałych oskarżonych, przy czym musi to ponownie ustalić oraz przesądzić sąd I instancji, skoro ci w/w oskarżeni nie działali per se, skoro do tego musieli być odpowiedni motywowani, a bardziej „daniowani”, właśnie przez tego oskarżonego, bowiem w przeciwnym razie nie byłoby racjonalnych i faktycznych powodów

[określonego układu sytuacyjnego] do ich uczestnictwa w paśmie przedmiotowych zdarzeń.

Po pierwsze, odwołując się do judykatury, zorganizowana grupa przestępcza nie musi mieć wysokiego stopnia sformalizowania, co jest zrozumiałe, a co wynika ze specyfiki działalności takiej grupy przestępczej, której zależy na skutecznym osiągnięciu celu [celów] i aby to osiągnąć muszą podejmować zachowania gwarantujące jej utajnienie działalności przed „światem zewnętrznym”, a zwłaszcza organami ścigania, co zapewnia jej trwałość i skuteczność. W związku z tym członkowie zorganizowanej grupy przestępczej nie muszą się wzajemnie znać, ani nie muszą mieć pełnej świadomości jakie konkretne zachowania są podejmowane przez poszczególnych jej członków, ale wystarczy ogólna

świadomość
[wyobrażenie] celu
jej działalności, jego
istota, co pozwala
tym członkom
uświadomić
potencjalną
złożoność
przedmiotu tej
działalności, z czym
mamy do czynienia
w przedmiotowej
sprawie.

Oskarżeni, którzy
tą zorganizowaną
grupę przestępczą
tworzyli mieli
właśnie tego
świadomość i mimo
tego akceptowali
swoje czynne
uczestnictwo w jej
działalności, nawet
jeżeli miało to
stosunkowo
jednostronny
charakter, z
perspektyw każdego
z osobna.

Oskarżeni A. D. (1)
i P. F. z ich
poziomu wiedzieli,
że aby skutecznie
pozbyć się tych
odpadów, w tym
niebezpiecznych, z
przedsiębiorstwa
przez nich
zawiadywanego,
wiedzieli doskonale,
że wymaga to
przygotowania tych
odpadów
[substancji] do
wywiezienia z terenu
ich
przedsiębiorstwa. W
tym celu

likwidowano wszelkie oznaczenia, które wskazywać mogły na ich skład i co ważne pochodzenie. W tym miejscu trzeba jednoznacznie wskazać, że jest naiwnością [co niestety zaprezentował sąd I instancji] aby uznać za wiarygodne, że te czynności były wykonywane przez ich pracowników, na ich polecenie, czasem kierowane przez innych podległych im pracowników”, w celu uniknięcia działań ze strony konkurencji, mogących zmierzać do przejęcia ich kontrahentów, korzystających z ich [oskarżonych] usług, na co dowolnie powołał się sąd I instancji, co determinowało w zasadniczy sposób ich niezasadne uniewinnienie.

Ci oskarżeni wiedzieli, że wywóz ma odbywać się środkami spoza ich przedsiębiorstwa, mimo, że dysponowało ono odpowiednią kolumną transportową, co nie było przypadkowe, ale zmierzało do jak

najszybszego ujęcia”
związków
wywożonych
odpadów z tym
podmiotem
gospodarczym, aby
uniknąć ujawnienia
tych powiązań oraz
uniknięcia
odpowiedzialności
karnej oraz
przywołanych
ewentualnych
skutków o
charakterze
administracyjnym i
pieniężnym,
wynikających z
ustawy o odpadach,
co jest nad wyraz
czytelne i logiczne.

Świadomość tych
oskarżonych
niezbędności
skorzystania z tych
zewnętrznych
środków
transportowych,
przetransportowanie
tych odpadów oraz
konieczność
zorganizowania
miejsca [miejsc]
składowania tych
odpadów,
wyładunku tych
odpadów,
zmagazynowania
odpadów obciąża ich
i daje przekonanie
o złożoności oraz
różnorodności
kolejnych czynności,
mających
nieodczony
charakter, z punktu
widzenia
konieczności
osiągnięcia ich celu,

których oni nawet już bezpośrednio nie musieli kreować, ani w nich bezpośrednio uczestniczyć. W efekcie dla ich ewentualnej odpowiedzialności karnej nie jest zupełnie obojętne, czy wiedzieli, że te kolejne czynności zorganizuje czy wykona fizycznie inna [inne] osoby [osoby], ale natura tych czynności determinowała z ich strony świadomość tego.

Działania innych oskarżonych to realizacja tej części całości złożonych działań, które aranżował zasadniczo oskarżony D. S.. Oskarżony T. P. (1) zorganizował transport, oskarżony B. S. (1) zajmował się zorganizowaniem „pampa” oraz magazynowania odpadami w B. i oskarżony G. G. fizycznie zawiadywał tym nielegalnym składowiskiem.

Przez zorganizowaną grupę przestępczą rozumie się, że funkcjonuje ona zgodnie z ustalonymi regułami

i ma wewnętrzną strukturę, nawet luźną, co najmniej poziomą, z reguły ze stałym gronem uczestników koordynujących działalność według ustalonych planów, a zwłaszcza wyznaczonych celów, które mogą być złożone, ale wzajemnie uzupełniają się, a zatem poszczególnej członkowie pełnią w niej określone funkcje, wzajemnie uzupełniają się i są koniecznymi ogniwami jej działalności. Świadczy to o wewnętrznym uporządkowaniu grupy, stałości reguł jej funkcjonowania, determinowanych właśnie celem [celami].

Nie można zapominać, że poza interesem finansowym aby pozbyć się odpadów z terenu przedsiębiorstwa zawiadywanego przez oskarżoną A. D. (1) i P. F., o czym wzmiankowano wcześniej, związek tego drugiego oskarżonego [F.] z B. [hala wynajęta od P. P. (1)] jest oczywisty, bowiem ten wynajmujący P.

[P.] rozpoznał P. F. w toku czynności (...) r. [k. 30-32]. Skoro ten oskarżony był na miejscu doskonale wiedział, że to miejsce nie spełnia żadnych wymogów przewidzianych ustawą o odpadach, o czym wspomina opinia biegłego J. D., z (...) r. [k. 2141 i dalsze], w której wskazano w sposób bardzo kompleksowy, ale uniwersalny jakie warunki musi spełniać miejsce przeznaczone do składowania odpadów, w tym w myśl ustawy o odpadach, ale też nie można zapominać o uwarunkowaniach wynikających z przepisów o ochronie środowiska oraz przeciwpożarowych.

Ta opinia odnosiła się do sprawy J. Ś., a więc składowania odpadów w T. [przy ul. (...)], ale jest ona rzeczywiście przydatna do innych wątków tej przedmiotowej sprawy, a więc składowania odpadów w B. i O., z czego nie uczynił właściwego i pełnego użytku sąd I instancji, zwłaszcza co do tego drugiego

składowiska,
prowadzonego przez
oskarżonego M. D., o
czym będzie jeszcze
szerzej w dalszej
części uzasadnienia.

Ów oskarżony [P.
F.] jako osoba
profesjonalna
zajmująca się tą
specyficzną i
wymagającą
dzielnością
gospodarczą,
doskonale wiedziała,
że to miejsce nie
zostało sprawdzone
co do spełnienia
warunków
hydrologicznych,
geologicznych,
technicznych
[chodzi o dobranie
odpowiedniego
miejsca
składowania, z
odpowiednim
podłożem, z
systemem łatwego
czyszczenia,
zapewniające łatwą
obserwację jego
stanu technicznego,
odpornego na
czynniki chemiczne,
fizyczne oraz
atmosferyczne].
Wiedział, że to
miejsce nie spełnia
ono w żaden sposób
całego wymogu
o różnorodnym
charakterze, a więc
wymogów
technologicznych z
uwagi na ochronę
środowiska, BHP [w
zakresie materiałów
łatwopalnych], nie

ma pełnej infrastruktury przeciwpożarowej, oświetlenia, w tym awaryjnego, na dodatek z odpowiednią szczelnością, nie zapewniono pomieszczeń sanitarnych oraz dostępności do środków ochrony indywidualnej, środków neutralizujących, nie zapewniono stałego pełnego monitoringu, ani strefy ochronnej, nie wytyczono [oznaczono] dróg ewakuacyjnych oraz dróg dojazdowych, nie określono sposobu eksploatacji oraz neutralizacji odcieków, nie zapewniono doboru odpowiednich maszyn, sprzętu oraz wyszkolonych ludzi, którzy mają tam pracować, nie przewidziano w sposób jasny, dostępny procedury w przypadku zamknięcia takiego składowiska, powstania ryzyka pożaru. Tych elementów, środków, procedur jest więcej, a przywołano tylko te najważniejsze aby uwypuklić, że te braki były brakami rzucającymi się w

oczy, tym bardziej dla profesjonalisty. Tym samym, ten oskarżony wiedział, że to miejsce, z jego punktu widzenia oraz oskarżonej A. D. (1), jest miejscem aby pozbyć się odpadów, które zalegają w ich przedsiębiorstwie, co ogranicza dalszą działalność i wyklucza przychody, a w konsekwencji możliwość uzyskiwania zysków. Co prawda o tym nie musiała wiedzieć oskarżona A. D. (1) ale mając na względzie jej pozycję w przedsiębiorstwie, stopień powiązań z oskarżonym P. F., doświadczenie życiowe podpowiada, że powinna o tym wiedzieć, ale ma to wtórny charakter, skoro jej udział w przygotowaniu odpadów, w taki sposób aby nie było wiadomo skąd pochodzą lub jaki mają skład wyraźnie wskazuje, że wiedziała, iż odpady mają być pozbawione cech umożliwiające powiązanie ich z konkretnym miejscem, i co za tym idzie przedsiębiorstwem oraz osobami, co

ma jednoznaczne znamiona udziału w przestępstwie.

Załatwianie transportów odpadów, które trafiły do B. i T., które pochodziły z przedsiębiorstwa zawiadywanego przez oskarżonych A. D. (1) i P. F. odbywało się poprzez A. B., do którego zwrócił się T. P. (1), który robił to na zlecenie [polecenie] oskarżonego D. S.. Oskarżony T. P. (1) bywał na terenie przedsiębiorstwa zawiadywanego przez oskarżonych A. D. (1) i P. F., co wynika z zeznań J. T. choćby na rozprawie (...) r. [k. 3969- 3980], co podpowiada jednoznacznie, że znał realia i dopuszczenie do transportów odpadów, z usuniętymi oznakowaniami, do miejsc absolutnie nieprzeznaczonych do ich składowania, było zachowaniem nieprzypadkowym, a intencjonalnym. Co znamienne, płatność za transporty z C., a więc od oskarżonych A. D. (1) i P. F., odbywała się gotówką, ale

te płatności, miały
pochodzić od
oskarżonego T. P.
(1) i jakiegoś D.
z W. [chodzi o
oskarżonego D. S.],
przy czym oskarżony
T. P. (1) wzbraniał
się z fakturą dla
A. B., na co
wskazał właśnie w
zeznaniach A. B. (...)
r., [k. 180- 184],
który jednocześnie
podał do protokołu
numery telefonów
wspomnianego D.
[oskarżony S. (...)] i P.
[oskarżony F. nr (...)],
z którymi rozmawiał
i oni potwierdzili,
że nie zapłacili
jeszcze P., bowiem
D. [oskarżony S.]
czeka na pieniądze
od P. [chodzi
o oskarżonego F.].
Jest to wymowne
i wskazuje, że
ci oskarżeni mieli
realny wpływ na to
co ma dzieć się
z odpadami, gdzie
mają trafić, przy
czym A. B. rozpoznał
oskarżonego T. P. (1)
– (...) r., a po głosie
oskarżonego F. [k.
464].

Załatwienie
transportów i ich
realizację opisał T.
M., co przedstawił
również w toku
przesłuchania (...)
r. [k. 168- 172],
przy czym od
niego pochodzili
kierowcy realizujący

transporty odpadów z C. do B. i T. to jest T. G. i Z. W.. Wskazał on, że przewóz z C. odbywał się na „gębę”, bez papierów, T. [G.] pojechał do C. tam miał miejsce załadunek „mauzerami”, które zostały załadowane właśnie bez odpowiednich dokumentów, odbyła się jazda pod R. [B.], tam nastąpił rozładunek tego ładunku, otwierał stróż [oskarżony G.], a po rozładunku przywiezionych odpadów nie otrzymywano żadnych papierów. O ilości transportów także zeznał i wskazał, że był też (...) w C., odbyły się dwa transporty (...) r., przy tych transportach żadnych dokumentów nie otrzymano, z jego relacji transporty miały miejsce: (...) r. [po dwa pojazdy].

Kierowca T. M. świadek T. G. w toku zeznań z (...) r. [k. 186- 189], wskazał, że pojechał do C., do firmy (...)- a dzwonił do niego A. B., właśnie w sprawie tych jazd. W C. miał miejsce załadunek mauzerów, co zrobiło 3 mężczyzn,

przy czym usuwano oznaczenia, że towar ten jest niebezpieczny, przy czym zawijano „mauzery” w czarną folię. Dostawali listy przewozowe ze wskazaniem miejsca docelowego ale to były inne miejsca niż w rzeczywistości. Jak wyjechano z C. to dzwoniło do nich [świadka i W.] dokąd dokładnie mają jechać, wtedy wskazano trasy, wg. niego było 10 transportów 4 na R. [B. 2x po 2 auta], 6 na T. 3x po 2 auta], w B. rozładował ładunek jeden człowiek, powiedział, że następnego dnia też przyjadą z ładunkiem [więc wiedział co będzie się dziać]. Transporty najpierw odbywały się do T. później B.. Jak transporty odbywały się do T. to pod T. pilotował ich mężczyzna w żółtym S. I. nr rej. CT [chodzi o J. Ś., który wynajął teren w T. od S. Ż., przy czym na rozprawie przyznał się do posiadania tego samochodu, co uczynił na rozprawie (...) r., k. 4298].

Z. W. w toku przesłuchania (...) r. [k. 316- 318] wskazał, że był w C. z G. byli, tam przy załadunku, przy czym ścierano oznaczenia na ładunkach ale nie wiedział co na nich było, a G. raz był sam w C.. Podał, że w T. był 50- latek, tęgi grubszy, łysawy, który poruszał się pojazdem S. (...) żółtego koloru, on zajmował się rozładunkiem.

Ostatni raz kiedy przyjechali do T. tam czekali 2-3 dni i następnie zostali przekierowani do B., tam czekało 2 mężczyzn [jeden 40 lat, szczupły, drugi krępy, niższy, krótkie czarne włosy], rozpoznał mężczyznę z B. [tego szczuplejszego chodzi o oskarżonego G. G.]. Na rozprawie (...) r. [k. 3682- 3694], wskazał, że w C. nie dostali odpowiednich dokumentów dotyczących tych realizowanych przewozów.

Świadomie przytoczono hasłowo relacje tych osób, aby zobrazować jak

odbywały się transporty niebezpiecznych odpadów, których oznakowanie w tym skład był usuwany, a więc kamuflowano ich charakter, nie przyporządkowywano do tych ładunków nie dołączano żadnych właściwych dokumentów, przewóz odpadów miał charakter wręcz konspiracyjny, skoro miejsce docelowe przewiezienia tych ładunków było ukrywane, z rozładunkiem odpadów także nie łączono żadnej strony formalnej, płatność odbywała się gotówką, aby nie było śladu po tych transferach finansowych. Mając na względzie, że te kwestie odnoszą się do obrotu odpadami, w tym niebezpiecznymi, a ich specyfika i charakter, bezwzględnie determinuje, co wymuszają przepisy o odpadach, ochronie środowiska, bezpieczeństwie w ruchu drogowym, bezpieczeństwie powszechnym określoną jasność, precyzję, uporządkowanie pod każdym

względem metodyki postępowania. Odstępstwo od modelowego postępowania z tymi odpadami jest naruszeniem różnorodnych norm prawnych, ale zwłaszcza wskazują, że moderatorzy takiego niewłaściwego postępowania z tymi odpadami, działają po coś, mają określone intencje. Te intencje to właśnie złożony cel zorganizowanej grupy przestępczej.

Na usuwanie oznaczeń odpadów pochodzących z C. i kto to polecał wskazują liczne dowody, które jednoznacznie określają, że byli to oskarżeni P. F. i A. D. (1). Są to zeznania:

J. J. [rozprawa (...) r. [k. 3682-3694], (...) r. [k. 896], który wskazał na ich równorzędną pozycję w przedsiębiorstwie,

E. L. [rozprawa (...) r. [k. 3682-3694], (...) r. [k. 892], która również wskazała polecenia te pochodziły od obu oskarżonych, przy czym, D. powiedziała, że co

powie F. jest tak ważne jak ona powie, brakowało miejsca na składowanie odpadów,

M. P. [rozprawa (...)]
r. [k. 3682- 3694],
(...) r. [k. 888],

J. C. [rozprawa (...)]
r. [k. 3682- 3694],
(...) r. [k. 904],

M. K. (1) [rozprawa (...)]
r. [k. 3682- 3694], (...)] r. [k. 924],

E. N. [rozprawa (...)]
r. [k. 3682- 3694],
(...) r. [k. 909],

A. D. (2) [rozprawa (...)]
r. [k. 3682- 3694], (...)] r. [k. 913],

A. N. [rozprawa (...)]
r. [k. 3682- 3694],
(...) r. [k. 918],

J. T. [rozprawa (...)]
r. [k. 3969-3980], 8 stycznia 2019 r. [k. 587],

L. R. [rozprawa (...)]
r. [k. 3969- 3980],
21 stycznia 220 r. [k. 928],

E. H. [rozprawa (...)]
r. [k. 3968- 3980],
(...) r. [k. 941],

T. P. (2) [z (...)] r. [k. 932],

G. J. – (...) r. [k. 936],

Wniosek				
O uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania .	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny			
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				
Zasadny w odniesieniu do oskarżonych, poza oskarżonymi M. D. i H. W., bowiem dowody, ich analiza prowadzi do wniosku, że w zakresie realizacji transportów niebezpiecznych odpadów i ich następczego magazynowania odbywało się to w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, co wykazano wcześniej.				
3.2.	obrazę przepisów postępowania, tj.: art. 7 kpk, która miała wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia w zakresie uniewinnienia wszystkich oskarżonych od zarzutu działania	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		

	<p>w zorganizowanej grupie przestępczej, polegającą na ocenie zgromadzonego materiału dowodowego wbrew zasadom prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Jak w odniesieniu do zarzutu, wskazanego w pkt 3.1. i omówionego w tym punkcie.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania .</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Zasadny w odniesieniu do oskarżonych, poza oskarżonymi M. D. i H. W., bowiem dowody, ich analiza prowadzi do</p>			

<p>wniosku, że w zakresie realizacji transportów niebezpiecznych odpadów i ich następczego magazynowania odbywało się to w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, co wykazano wcześniej.</p>				
<p>3.3.</p>	<p>błędy w ustaleniach faktycznych, które miał wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, skutkujące uniewinnieniem oskarżonych: P. F., A. D. (1), T. P. (1), M. D. i H. W. od zarzutu popełnienia przestępstwa polegającego na przewiezieniu i składowaniu - w ramach funkcjonowania zorganizowanej grupy przestępczej - w B., koło R. (zarzut II z aktu oskarżenia), w znajdujących się tam budynkach magazynowych, około 1.500 ton odpadów płynnych zgromadzonych w różnego rodzaju zbiornikach, z których część stanowiła odpady niebezpieczne i palne, których składowanie</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

	<p>zagrozało życiu lub zdrowiu człowieka oraz spowodować mogło istotne obniżenie jakości wody, powietrza lub powierzchni ziemi lub zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach, czym sprowadzili bezpośrednio niebezpieczeństwo pożaru i eksplozji materiałów łatwopalnych, które zagrozało życiu lub zdrowiu wielu osób albo mieniu w wielkich rozmiarach, poprzez przyjęcie, że zgromadzony materiał dowodowy nie dał podstaw do uznania, że ww. oskarżeni dopuścili się popełnienia czynu zabronionego stypizowanego w art. 183 § 1 kk w zb. z art. 164 § 1 kk w zw. z art. 163 § 1 i 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Oдноśnie uniewinnienia oskarżonych P. F., A. D. (1), T. P. (1), co do realizacji transportu i składowania</p>				

<p>odpadów niebezpiecznych do B. zarzut słuszny co wykazano w pkt 3.1., przy czym nie zasadny w odniesieniu do oskarżonych M. D. oraz H. W..</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Zasadny w odniesieniu do oskarżonych, poza oskarżonymi M. D. i H. W., bowiem dowody, ich analiza prowadzi do wniosku, że w zakresie realizacji transportów niebezpiecznych odpadów i ich następczego magazynowania odbywało się to w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, co wykazano wcześniej.</p>			

3.4.	<p>obrazę przepisów postępowania, tj.: art. 7 kpk, art. 424 § 1 pkt 1 kpk oraz 410 kpk, która miała wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, polegającą na oparciu wyroku jedynie na wyselekcjonowanym materiale dowodowym, a nie na jego całokształcie, z pominięciem oceny dowodów, które bezpośrednio wskazywały, że: P. F., A. D. (1), T. P. (1), M. D. i H. W. brali udział w przewiezieniu i składowaniu - w ramach funkcjonowania zorganizowanej grupy przestępczej - w B., koło R. (zarzut II z aktu oskarżenia) około 1.500 ton odpadów płynnych zgromadzonych w różnego rodzaju zbiornikach, przy jednoczesnym zaniechaniu uzasadnienia przez Sąd I instancji dlaczego nie uznał tych dowodów niewinniając ww. od jego popełnienia, co doprowadziło Sąd do ukształtowania własnego przekonania o niewinności oskarżonych wbrew</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		
------	---	---	--	--

	zasadom prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego.			
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
Jak w odniesieniu do zarzutu, wskazanego w pkt 3.1. i omówionego w tym punkcie.				
Wniosek				
O uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny			
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				
Zasadny w odniesieniu do oskarżonych, poza oskarżonymi M. D. i H. W., bowiem dowody, ich analiza prowadzi do wniosku, że w zakresie realizacji transportów niebezpiecznych odpadów i ich następczego				

<p>magazynowania odbywało się to w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, co wykazano wcześniej.</p>				
<p>3.5.</p>	<p>błędy w ustaleniach faktycznych, które miały wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, skutkujące skazaniem oskarżonych: D. S., B. S. (1) i G. G. za czyn polegający na przyjęciu i składowaniu w B., koło R. (zarzut II z aktu oskarżenia ze zmianą jego opisu), w znajdujących się tam budynkach magazynowych, około 1.500 ton odpadów płynnych zgromadzonych w różnego rodzaju zbiornikach, z których część stanowiła odpady niebezpieczne i palne, których składowanie zagrażało życiu lub zdrowiu człowieka oraz spowodować mogło istotne obniżenie jakości wody, powietrza lub powierzchni ziemi lub zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach, przy przyjęciu, że czyn</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

	<p>ten nie został popełniony w ramach działania zorganizowanej grupy przestępczej oraz nie spowodował bezpośredniego niebezpieczeństwa pożaru i eksplozji materiałów łatwopalnych, które zagrażało życiu lub zdrowiu wielu osób albo mieniu w wielkich rozmiarach, w następstwie czego z kwalifikacji prawnej przypisanego im czynu Sąd I instancji wyeliminował art. 164 § 1 kk w zw. z art. 163 § 1 i 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk, co miało wpływ na wymiar orzeczonej wobec oskarżonych kar, bowiem podstawą jej wymierzenia - wobec D. S. i G. G. stanowiła sankcja opisana w treści art. 183 § 1 kk, a nie w art. 164 § 1 kk, zaś wobec B. S. (1), w treści art. 183 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, a nie w art. 164 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.</p>			
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				

W praktyce ten zarzut sprowadza się do rozstrzygnięcia, czy w dalszym toku postępowania karnego, w efekcie wyroku kasatoryjnego, należy przypisać oskarżonym, do których ma taki charakter wyrok sądu II instancji, odnośnie przewiezienia i składowania niebezpiecznych odpadków, które trafiły do B. odpowiedzialności również z art. 164§1 k.k. w zw. z art. 163§1 i 3 k.k.

Sąd I instancji do tej kwestii odwołał się i wyjaśnił dlaczego tę normę prawną wyeliminował, co nastąpiło w efekcie analizy dowodów zwłaszcza opinii z zakresu pożarnictwa, przy czym sąd I instancji, przesądzając [słusznie], że „do samego powszechnie niebezpiecznego zdarzenia w postaci pożaru lub rozprzestrzenienia się substancji trujących nie doszło”, podjął próbę wykazania, że bezpośrednie niebezpieczeństwo

zdarzenia opisanego w art. 163§1 k.k. [upraszczając chodzi o zdarzenie w postaci pożaru lub eksplozji materiałów łatwopalnych, rozprzestrzeniania się substancji trujących, duszących lub parzących], należy rozumieć jako co najmniej bardzo wysokie prawdopodobieństwo wystąpienia powyższego skutku.

Gdyby przyjąć, że materiał dowodowy, w tym zakresie został poddany pełnej i wszechstronnej analizie należałoby uznać, że te spostrzeżenia i wnioski są prawidłowe i muszą prowadzić do uznania, że ów zarzut jest niezasadny.

Jednak sąd I instancji dopuścił się istotnego zaniechania i nie zauważył, skoro nie odniósł się do bardzo istotnych informacji [dowodów], które w swojej treści wskazują bardzo wysoce, że norma art. 164§1 k.k. została także naruszona, ale nie dają one pewności, co jest kluczowe dla przypisania

odpowiedzialności karnej w zakresie proponowanym w akcie oskarżenia.

W aktach sprawy znajdują się decyzje Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w P. z (...) r. [H. (...)(...) i (...). (...)(...), na mocy których doszło do wyłączeniu sal lekcyjnych nr 5 i 9 w Zespole Szkół w B. [placówka położona w bliskim sąsiedztwie nielegalnego składowiska-przypis sądu II instancji] z uwagi na podwyższone stężenie octanu etylu [substancja pojawiła się w odpadach znalezionych na terenie nielegalnego składowiska-przypis sądu II instancji]. Jak wskazano w niej takie stężenie tej substancji i długotrwałe oddziaływanie oparów prowadzi może do podrażnienia śluzówki nosa i powiek oczu, dyskomfort z intensywnym zapachem, objawów ze strony układu nerwowego w postaci: bóli głowy, senności, osłabienia

i uczucia zmęczenia, co może mieć wpływ na proces nauczania]. Tym decyzjom nadano rygor natychmiastowej wykonalności. Stosowne pomiary pod kątem stwierdzenia istnienia tych oparów i ich stężenia były robione (...)

Octan etylu, jak wiadomo, ma właściwości drażniące i względnie dużą toksyczność [jest to cecha substancji chemicznych polegająca na powodowaniu zaburzenia funkcji lub śmierci komórek żywych narządów lub całych organizmów po dostaniu się w ich pobliże, substancje te mogą wywoływać oddziaływanie trujące po wchłonięciu ich drogą doustną, oddechową lub wyniku absorpcji przez skórę].

Trzeba przypomnieć, że od czasu ujawnienia tego nielegalnego składowiska odpadów, w tym niebezpiecznych odpadów [substancji] w B., co miało miejsce w

(...) r. do dnia tych pomiarów, nie nie działo się z tymi odpadami w tym miejscu.

W efekcie trzeba zauważyć, że zaszły okoliczności, które prowadziły w sposób bezpośredni, w więc co najmniej wysoce prawdopodobny, do rozprzestrzeniania się substancji trujących, toksycznych.

Niemniej pojawia się wątpliwość, której nie można aktualnie już wyjaśnić czy takie zdarzenie, pojawienie się w tej placówce oświatowej zauważalnego pomiarowo octanu etylu, w stężeniu niebezpiecznym, miało miejsce w stosunkowo krótkim okresie po tym ujawnieniu. Pierwsze pomiary miały miejsce (...) r., niepokojące, a więc po prawie 10 miesiącach od ujawnienia składowiska, a po tym czasie oskarżenia nie mieli wpływu na los tego składowiska, a więc nie można ich obciążać za skutek, na który mogli już nie mieć wpływu.

Wniosek

<p>O uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Z uwagi na niezasadność zarzutu i pojawienie się wątpliwości nie dającej się wyjaśnić, czy podwyższone stężenie octanu etylu miało już miejsce w momencie ujawnienia w B. nielegalnego składowiska niebezpiecznych odpadów.</p>			
<p>3.6.</p>	<p>błędy w ustaleniach faktycznych, które miały wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, skutkujące uniewinnieniem oskarżonych: P. F., A. D. (1) i T. P. (1) od zarzutu popełnienia przestępstwa polegającego na przewiezieniu i składowaniu - w ramach funkcjonowania zorganizowanej grupy przestępczej - w T., (zarzut III z aktu oskarżenia),</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

odpadów
niebezpiecznych i
palnych
zmagazynowanych
w co najmniej
100 pojemnikach
typu „mauzer” o
pojemności 1000
litrów, 80
blaszanych beczkach
o pojemności 200
litrów, oraz 10
ton innych odpadów
składowanych w
opakowaniach typu
big - bag, które
zawierały substancje
niebezpieczne,
których składowanie
mogło zagrażać
życiu lub zdrowiu
człowieka oraz
spowodować mogło
istotne obniżenie
jakości wody,
powietrza lub
powierzchni ziemi
lub zniszczenie w
świecie roślinnym
lub zwierzęcym w
znaczących
rozmiarach, czym
sprowadzili
bezpośrednie
niebezpieczeństwo
pożaru i
rozprzestrzenienia
się substancji
trujących, co
mogłoby zagrozić
życiu lub zdrowiu
wielu osób albo
mieniu w wielkich
rozmiarach, poprzez
przyjęcie, że
zgromadzony
materiał dowodowy
nie dał podstaw do
uznania, że ww.
oskarżeni dopuścili

	<p>się popełnienia czynu zabronionego stypizowanego w art. 183 § 1 kk w zb. z art. 164 § 1 kk w zw. z art. 163 § 1 i 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Jak w odniesieniu do zarzutu, wskazanego w pkt 3.1. i omówionego w tym punkcie.</p>				
<p>Wniosek</p>				
<p>O uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>				
<p>Zasadny w odniesieniu do oskarżonych, poza oskarżonymi M. D. i H. W., bowiem dowody, ich analiza prowadzi do wniosku, że w zakresie realizacji transportów niebezpiecznych</p>				

<p>odpadów i ich następczego magazynowania odbywało się to w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, co wykazano wcześniej.</p>				
<p>3.7.</p>	<p>7. błąd w ustaleniach faktycznych, który miał wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, skutkujący uniewinnieniem oskarżonego M. D. od zarzutu popełnienia przestępstwa polegającego na przewiezieniu i składowaniu - w ramach funkcjonowania zorganizowanej grupy przestępczej - w T., (zarzut III z aktu oskarżenia), odpadów niebezpiecznych i palnych zmagazynowanych w co najmniej 100 pojemnikach typu „mauzer” o pojemności 1000 litrów, 80 blaszanych beczkach o pojemności 200 litrów, oraz 10 ton innych odpadów składowanych w opakowaniach typu big - bag, które zawierały substancje niebezpieczne, których składowanie</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

	<p>mogło zagrażać życiu lub zdrowiu człowieka oraz spowodować mogło istotne obniżenie jakości wody, powietrza lub powierzchni ziemi lub zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach, czym sprowadził bezpośrednio niebezpieczeństwo pożaru i rozprzestrzenienia się substancji trujących, co mogłoby zagrozić życiu lub zdrowiu wielu osób albo mieniu w wielkich rozmiarach, podczas gdy czyn ten nie został temu oskarżonemu zarzucony w akcie oskarżenia, wobec czego nie powinien być przedmiotem rozważań Sądu I instancji co do ustaleń stanu faktycznego w tym zakresie</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Zarzut słuszny albowiem rzeczywiście w stosunku do oskarżonego M.</p>				

D. autor aktu oskarżenia, która to skarga inicjowała postępowanie sądowe [proces] nie zarzucił mu aby brał udział w zdarzeniach odnoszących się do przetransportowania,				
Wniosek				
O uchylenie i wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny			
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				
Zarzut prowadził do uchylenia i umorzenia postępowania wobec tego oskarżonego w stosunku do czynu , którego pierwotnie nie zarzucono, uznając, że w tym zakresie, nie może być mowy o oczywistej omyłce pisarskiej, ale zaszła okoliczność z art. 17§1 pkt 9 k.p.k. która wykluczała dalsze prowadzenie sprawy w tym zakresie wobec tego oskarżonego.				
3.8.	8. błąd w ustaleniach faktycznych, który miał wpływ na	# zasadny # częściowo zasadny		

treść zaskarżonego orzeczenia, skutkujący skazaniem oskarżonego D. S. za czyn polegający na zorganizowaniu 11 transportów odpadów niebezpiecznych z C. do T. (zarzut III z aktu oskarżenia ze zmianą jego opisu) i składowaniu ich tam wraz z innymi odpadami niebezpiecznymi i palnymi w sposób mogący zagrażać życiu i zdrowiu człowieka oraz spowodować istotne obniżenie jakości wody, powietrza i powierzchni ziemi oraz zniszczenie w świecie roślinnym i zwierzęcym w znacznych rozmiarach, przy jednoczesnym spowodowaniu bezpośredniego niebezpieczeństwa pożaru i rozprzestrzenienia się substancji trujących zagrażających życiu i zdrowiu wielu osób oraz mieniu w wielkich rozmiarach przy przyjęciu, że czyn ten popełnił wspólnie i w porozumieniu z co najmniej jedną ustaloną osobą oraz poza działaniem zorganizowanej

niezasadny

	<p>grupy przestępczej, podczas gdy prawidłowa, swobodna, a nie dowolna ocena materiału dowodowego zgromadzonego w tym zakresie powinna prowadzić do wniosku, że D. S. czyn ten popełnił w ramach działania zorganizowanej grupy przestępczej, wraz z P. F., A. D. (1) i T. P. (3), oraz - poza grupą - z co najmniej jedną ustaloną osobą</p>		
Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Jak w odniesieniu do zarzutu, wskazanego w pkt 3.1. i omówionego w tym punkcie.			
Wniosek			
O uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		
Zwiążle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo			

zasadny albo niezasadny.				
Zasadny w odniesieniu do oskarżonych, poza oskarżonymi M. D. i H. W., bowiem dowody, ich analiza prowadzi do wniosku, że w zakresie realizacji transportów niebezpiecznych odpadów i ich następczego magazynowania odbywało się to w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, co wykazano wcześniej.				
3.9.	błąd w ustaleniach faktycznych, który miał wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, skutkujący uniewinnieniem oskarżonego M. D. od zarzutu popełnienia przestępstwa polegającego na składowaniu w O. (zarzut IV z aktu oskarżenia), wbrew przepisom ustawy z dnia (...) r. „o odpadach”, nie mniej niż 1.000 ton odpadów płynnych zmagazynowanych w zbiornikach typu „mauzer”, które zawierały substancje niebezpieczną, tj.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		

	<p>trichloroeten, a których składowanie zagrażało życiu lub zdrowiu człowieka oraz spowodować mogło istotne obniżenie jakości wody, powietrza lub powierzchni ziemi lub zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach, poprzez przyjęcie, że zgromadzony materiał dowodowy nie dał podstaw do uznania, że czynem tym wyczerpał znamiona występkę stypizowanego w art. 183 § 1 kk.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>W pierwszej kolejności odnośnie tego zarzutu, trzeba wskazać, że opis czynu zarzucanego oskarżonemu M. D. zawarty w akcie oskarżenia, ma poważny mankamenty i nie spełnia właściwego standardu bowiem nie zawiera pełnego opisu znamion przestępstwa z art. 183§1 k.k., skoro w nim [w zarzucie] wskazano, że chodzi o niebezpieczne</p>				

odpady [co jest
prawdą], których
składowanie mogło
zagrozić
określonym dobrom
chronionym
prawem, ale
zaniechał
[podkreślenie sądu
II instancji]
wskazania, że taka
możliwość była
spowodowana
warunkami lub
sposobem
wykonania jednej z
czynności
czasownikowych, a
więc te trzy elementy
[znamiona] muszą
być spełnione
[wyegzemplifikowane]
aby móc uznać,
że opis czynu
jest właściwy i
potwierdza
prawidłowo i w pełni
proces subsumpcji.

Taki błąd apelujący
oskarżyciel
publiczny [na
marginesie też
oskarżyciel
posiłkowy] popełnił
w zarzucie zawartym
w apelacji, albowiem
w dalszym ciągu
wyłącznie
podkreślał, że mamy
do czynienia z
niebezpiecznymi
odpadami, które
zagrożają
określonym dobrom
chronionym
prawem.

Dopiero w
uzasadnieniu

analizowanej apelacji, co także ma miejsce w odniesieniu do apelacji oskarżyciel posiłkowego, pojawiają się odwołania do kwestii dotyczących warunków lub sposobu postępowania [w odwołaniu do czynności czasownikowej z art. 183§1 k.k.] z tymi odpadami [niebezpiecznymi], co może prowadzić do określonych skutków.

Apelujący odwołuje się do sposobu ich magazynowania [co jeszcze wymaga procesu dowodowego, o czym w dalszej części uzasadnienia], pisma (...) Inspektora Ochrony (...), kwestii pominięcia wymogów co do warunków składowania wyznaczonych określonymi przepisami, odwołuje się do opinii J. D. i walorów tego dowodu, także na potrzeby tego zarzutu.

Gdyby tego zaniechano w tym zakresie apelacja oskarżyciela

publicznego [jak i
oskarżyciela
posiłkowego] nie
mogłaby być
uwzględniona co
do tego zarzutu
czynionego
oskarżonemu w
akcie oskarżenia
albowiem należało
uznać, że zarzut
jest niepełny, nie
jasny i skoro
środek odwoławczy
rozpoznaje się w
granicach
zaskarżenia [art.
433§1 k.p.k.], w
tym w granicach
podniesionych
zarzutów
apelacyjnych.

Finalnie, zarzut
słuszny, a
uniewinnienie
oskarżonego M.
D. od zarzutu
odnoszącego się
do nielegalnego
składowiska
niebezpiecznych
odpadów w O.
jest co najmniej
przedwczesny.

W konsekwencji,
sąd I instancji
nie skonfrontował
materiału
dowodowego
zebranego tuż po
ujawnieniu tego
składowiska
odpadów
[niebezpiecznych], z
informacjami
zawartymi w opinii
J. D. z (...) r.
[k. 2141 i dalsze],

w której wskazano w sposób bardzo kompleksowy, ale uniwersalny jakie warunki musi spełniać miejsce przeznaczone do składowania odpadów, w tym w myśl ustawy o odpadach, włącznie z analizą warunków, sposobu składowania odpadów, czynności kontrolnych, w tym poprzedzających wydanie określonych decyzji zezwalających i ich znaczenia faktycznego, technicznego oraz formalnego.

Ta opinia odnosiła się do sprawy J. Ś., a więc składowania odpadów w T. [przy ul. (...)], ale jest ona rzeczywiście przydatna do innych wątków tej sprawy, a więc składowania odpadów O., z czego nie uczynił właściwego i pełnego użytku sąd I instancji, zwłaszcza co do tego drugiego składowiska, prowadzonego przez oskarżonego M. D..

Ów oskarżony jako osoba profesjonalna zajmująca się tą specyficzną i wymagającą dzielnością

gospodarczą [co należy rozumieć jako obrót odpadami], doskonale musiała wiedzieć, że to miejsce musi być sprawdzone co do spełnienia warunków hydrologicznych, geologicznych, technicznych oraz pod względem jego położenia [chodzi o odpowiednie miejsce składowania, w tym względem otoczenia i sąsiedztwa obiektów użyteczności publicznej albo indywidualnej, ujęć wody, dróg, tras komunikacyjnych, pól prawnych, ujęć wody, cieków wodnych, z odpowiednim podłożem, z systemem łatwego czyszczenia, zapewniające łatwą obserwację jego stanu technicznego, odpornego na czynniki chemiczne, fizyczne oraz atmosferyczne]. Musiała ta osoba wiedzieć czy spełnia ono cały szereg wymogów o różnorodnym charakterze, a więc wymogów technologicznych z uwagi na ochronę środowiska, BHP [w zakresie materiałów

łatwopalnych], czy ma ono pełną infrastrukturę przeciwpożarową, oświetleniową, w tym awaryjną, na dodatek z odpowiednią szczelnością, czy zapewniono pomieszczenia sanitarne oraz dostępność do środków ochrony indywidualnej, środków neutralizujących, czy zapewniono stały monitoring całego obiektu oraz strefę ochroną, czy wytyczono [oznaczono] drogi ewakuacyjne oraz drogi dojazdowe, czy określono sposób eksploatacji oraz neutralizacji odcieków, czy zapewniono dobór odpowiednich maszyn [jeżeli takie są konieczne], sprzętu oraz wyszkolonych ludzi, którzy mają tam pracować, czy przewidziano w sposób jasny, dostępny procedury w przypadku zamknięcia takiego składowiska, powstania ryzyka pożaru. Tych elementów, środków, procedur jest więcej, a przywołano tylko te najważniejsze

aby uwypuklić, że tych kwestii sąd I instancji nie konfrontuje z realiami tego miejsca co opisano w dokumentach powstałych tuż po ujawnieniu tego nielegalnego składowiska i w tym zakresie istnieje realny błąd braku obciążający sąd I instancji.

Brak spełnienia tych licznych różnorodnych wymogów [o niejednorodnym charakterze, pozostających czasem w luźnym związku], ale nawet brak jednego z nich prowadzi do przesądzenia, że sposób składowania odpadów [niebezpiecznych] w miejscu prowadzonym w praktyce przez oskarżonego M. D. mógł prowadzić do skutku [skutków], o których mowa w art. 183§1 k.k., tym bardziej, że realność takich skutków może być na poziomie choćby hipotetycznym.

Innymi słowy, należy przesądzić czy spełnione zostały wszelkie wymogi o różnorodnym

charakterze, czy
brakuje choćby
jednego z nich np.
położenie takiego
składowiska
względem specyfiki
otoczenia wyklucza
możliwość jego
prowadzenia, tym
samym zachodzi
sytuacja, która
prowadzi do
przyjęcia
[przesądzenia], że
może to prowadzić
do wystąpienia
określonego
negatywnego skutku
[w postaci spełnienia
warunków].

Powoływanie się
przez apelującego
na pisma: (...)
Dyrektora Ochrony
Środowiska z (...) r.
[(...). (...).(…), k.
4471],
postanowienia (...)
Wojewódzkiego
Inspektora Ochrony
Środowiska z (...) r.
[MM-In. (...) (...),
k. 4472],
pisma Komendanta
Powiatowego
Państwowej Straży
Pożarnej w O. z
(...) r. k. 4476] w
dużej części nie mają
one znaczenia dla
sprawy albowiem
poruszają one
kwestie, które nie są
kontestowane przez
strony
zainteresowane
losem zarzutu
czynionego
oskarżonemu z art.

183§1 k.k., choć jedno z nich jest bardzo ważne dla przesądzenia zasadności zarzutu czynionego oskarżonemu M. D., którego co najmniej przedwcześnie uniewinniono.

W pismach tych wskazano, że odpady zlokalizowane na składowisku w O., prowadzonym przez oskarżonego M. D., są niebezpieczne [co już obiektywnie wiadomo], wykazując co determinuje to stwierdzenie [chodzi o zwłaszcza o 1, 1, 2 trichloroetan, o właściwościach silnie toksycznych oraz narkotycznych].

Nadto w pierwszym z nich wskazano, że może tam wybuchnąć pożar [ale nie wskazano dlaczego w tym miejscu może dojść do takiego zdarzenia, skoro odwołano się do hipotetycznego zdarzenia w postaci rozszczelnienia pojemników], co wyzwoli toksyczne gazy i z uwagi na lokalizację składowiska może oddziaływać niebezpiecznie na ludzi i środowisko, w

efekcie implikuje to konieczność natychmiastowego usunięcia tych odpadów, co podkreślono w każdym z nich, a nadto akcentując w jednym z nich [chodzi o drugie pismo] na braki spełnienia wymogów formalnych dla prowadzonego nielegalnego składowiska odpadów.

Z tego zespołu pism z pewnością, tylko w drugim z nich, co jest bardzo ważne, wskazano konkretne okoliczności, obrazujące, że sposób lub warunki składowania tych odpadów w tym miejscu mógł prowadzić do wywołania określonych skutków, co było determinowane położeniem tego składowiska w pobliżu pól, dróg oraz linii kolejowej, a te warunki wykluczały prowadzenie tego składowiska z takimi odpadami o charakterze niebezpiecznym, podkreślając konieczność istnienia ochrony przeciwpożarowej i stosowanego

operatu w tym zakresie [k. 4472-4474].

Sąd I instancji rzeczywiście nie odniósł się do postanowienia (...) Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska [(...)] z (...) r. [k. 4472-4475], MM-IN. (...) (...), w którym wskazano, że odpady zlokalizowane na składowisku w O., prowadzonym przez oskarżonego M. D., są niebezpieczne [co wiadomo], wykazując co determinuje to stwierdzenie [chodzi o zwłaszcza o 1, 1, 2 trichloroetan, o właściwościach silnie toksycznych oraz narkotycznych] i co jest bardzo ważne, wskazano konkretne okoliczności, obrazujące, że sposób składowania tych odpadów w tym miejscu mógł prowadzić wywołania określonych skutków, co było determinowane położeniem tego składowiska w pobliżu pól, dróg oraz linii kolejowej, a te warunki lokalizacyjne wykluczały prowadzenie tego

<p>składowiska z takimi odpadami i to o charakterze niebezpiecznym, podkreślając konieczność istnienia ochrony przeciwpożarowej i stworzenia stosowanego operatu w tym zakresie [k. 4472-4474].</p> <p>O złej woli oskarżonego świadczy, że nie usunął on tych odpadów mimo zapewnień z jego strony, obciążając tym władze samorządowe, na co wskazuje pismo (...) r. [k. 4408], co i osłabia jego deklaracje, że z tymi odpadami miał zamiar przeprowadzić działania przekształcające [przetwórcze], co podkreślał w swoich wyjaśnieniach.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo</p>			

zasadny albo niezasadny.				
Z uwagi na słuszność zarzutu.				
3.10.	<p>10. obrazę przepisów postępowania, tj.: art. 424 § 1 pkt 1 kpk oraz 410 kpk, która miała wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, polegającą na oparciu wyroku na wyselekcjonowanym materiale dowodowym, a nie na jego całokształcie, z pominięciem oceny dowodów, które bezpośrednio wskazywały, że zgromadzone przez oskarżonego M. D. odpady w O. (zarzut IV z aktu oskarżenia) zagrażały życiu i zdrowiu człowieka oraz spowodować mogły istotne obniżenie jakości wody, powietrza lub powierzchni ziemi lub zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach, przy jednoczesnym zaniechaniu uzasadnienia przez Sąd I instancji dlaczego uie uznał tych dowodów uniewinniając ww. od jego popełnienia.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Jak w odniesieniu do zarzutu, wskazanego w pkt 3.1. i omówionego w tym punkcie.			
Wniosek			
O uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwiążle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Z uwagi na zasadność zarzutu.			
	APELACJA (...) obraza przepisów postępowania mającą istotny wpływ na treść orzeczenia tj. a.) dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny dowodów w postaci zeznań świadka A. S. (1), poprzez pominięcie w ocenie materiału	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

dowodowego tych fragmentów zeznań ww. świadka zgodnie z którymi odpady zgromadzone przez oskarżonego M. D. stwarzają realne zagrożenie dla życia i zdrowia ludzi, a także są niebezpiecznymi dla środowiska naturalnego;

b.) pominięcie przy wyrokowaniu istotnych okoliczności, które wynikają z treści uznanych za wiarygodne zeznań Wójta Gminy O. K. Z. tj. depozycji wskazujących, że M. D. nie miał zamiary przetwarzać odpadów niebezpiecznych w miejscowości O., a jedynie przedsięwzięciami związanymi z tekturą;

c.) gdy odpady niebezpieczne zgromadzone w m. O. są odpadami niebezpiecznymi składowanymi tam bez wymaganego zezwolenia tj. wbrew ustawie o odpadach;

d.) zaniechania prawidłowych ustaleń w zakresie realnych skutków zagrożenia dla życia i

zdrowia człowieka
a także środowiska
naturalnego w
związku z
nielegalnym
składowaniem
odpadów
niebezpiecznych w
obrębie działki w m.
O.;

e.) pominięcie i
niewyjaśnienie
istotnych
okoliczności
związanych ze
wszystkimi

zgrupowanymi na
terenie działki w
m. O. odpadami
niebezpiecznymi ich
wpływu na życie i
zdrowie Człowieka
a także środowisko
naturalne;

f.) zastosowanie
dowolnej, a nie
swobodnej oceny
materiału
dowodowego w
sprawie,

pozbawionej
wewnętrznej
spójności i
logicznego
rozumowania
wynikającego
również z zasad
wiedzy i
doświadczenia
życiowego i w
konsekwencji
przyjęcie, że brak
jest zrealizowania
znamion czynu z art.
183 § 1 k.k. opierając
się jedynie na

	<p>niepełnej, niejasnej i niespójnej prywatnej opinii, podczas gdy w sprawie zgromadzono materiał dowodowy uzasadniający dokonanie prawidłowych ustaleń faktycznych szczegółowo opisany w uzasadnieniu przedmiotowej apelacji.</p> <p>obraza przepisu art. 7 k.p.k. na skutek przeprowadzenia oceny zebranego materiału dowodowego, a przede wszystkim w sposób sprzeczny z zasadami wiedzy, doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania, a polegający na kategoriycznym stwierdzeniu, iż M. D. swoim zachowaniem nie wypełnił znamion zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu inkryminowanego stypizowanego w przepisie art. 183 § 1 k.k..</p>			
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo</p>				

zasadny albo niezasadny		
<p>Zarzuty opisane w pkt 1 i 4 zostaną omówione łącznie albowiem merytorycznie są one zbieżne.</p> <p>Aby skutecznie odnieść się do tych złożonych zarzutów, poruszających różnorodne kwestie, trzeba wyraźnie wskazać, że brak przypisania oskarżonemu M. D. odpowiedzialności za zarzut kwalifikowany z art. 183 k.k. opierał się na niespełnieniu pełnego kompleksu znamion przewidzianych normą prawną zawartą w tym przepisie, czego nie do końca rozumie apelujący na co wskazuje część niuansów poruszonych w tych rozbudowanych zarzutach.</p> <p>Aby doszło do skutecznego przypisania sprawcy odpowiedzialności karnej za przestępstwo z art. 183 k.k. musi dojść do wykonania jakiejś [jakiś] czynności czasownikowej w postaci składowania, usuwania,</p>		

przetwarzania,
dokonywania
odzysku,
unieszkodliwiania
albo
transportowania
substancji co
odbywa się w wbrew
przepisom, których
przedmiotem są
odpady. Ta część
zachowania sprawcy
ma charakter
blankietowy, a więc
następuje odwołanie
[odniesienie] do
przepisów
szczególnych, które
właśnie one muszą
być naruszone a
ich przedmiotem są
określone
substancje.

W przedmiotowej
sprawie tymi
przepisami, które
wypełniają część
blankietową normy
z art. 183 k.k.
jest ustawa z (...)
r. o odpadach.
Jednocześnie
naruszenie tej
ustawy poprzez
wykonanie tego
wspomnianego
znamienia
czasownikowego
[znamion
czasownikowych],
musi być połączone
z warunkami lub
sposobem ich
wykonania, że może
to zagrażać życiu lub
zdrowiu człowiekowi
lub spowodować
istotne obniżenie
jakości, wody,

powietrza lub powierzchni ziemi lub zanieczyszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach, a więc istotny jest, szeroko to ujmując, niewłaściwy sposób postępowania z nimi [odpadami].

W przedmiotowej sprawie nie ulega wątpliwości, że oskarżony M. D. na nieruchomości w O., składował odpady, w tym substancje niebezpieczne, na co wskazują dowody w postaci protokołu oględzin, protokoły z wizji lokalnych, materiał zdjęciowy z tego miejsca, a także w końcu uzyskane opinie potwierdzające, że te substancje miały charakter niebezpieczny.

Trzeba to zaakcentować oraz przyznać, że w toku procesu strony [lub ich reprezentanci], które były zainteresowane losem tego zarzutu nie kwestionowały tego, czego również nie czynił sąd I instancji, który w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wyraźnie wskazał, że mamy do czynienia właśnie z

takimi substancjami.

W efekcie aby doszło do wyczerpania znamion przestępstwa z art. 183§1 k.k. musimy mieć do czynienia z odpadami [na dodatek w przedmiotowej sprawie były one niebezpieczne], nadto postąpić z nimi w taki sposób [albo warunkach], że może to zagrażać człowiekowi, zwierzętom lub środowisku naturalnemu.

W efekcie nie jest zrozumiałe, co apelujący oskarżyciel posiłkowy chciał wykazać sądowi I instancji, wskazując to jako naruszenie przepisów procesowych [art. 7 k.p.k., art. 4 k.p.k., art. 410 k.p.k.], że dowolnie oceniono zeznania A. S. (1), kwestie planowanego przerabiania tych niebezpiecznych odpadów, wskazując, że niebezpieczne odpady są odpadami niebezpiecznymi [pkt 1 lit. c zarzutu], skoro już zostało to przesądzone, że odpady te

rzeczywiście miały charakter niebezpieczny, a kwestia ich ewentualnego przetwarzania [bądź braku przetwarzania] ma charakter wtórny dla sprawy.

Natomiast słusznie wskazano, że zaniechano przeprowadzenia ustaleń faktycznych, poprzedzonych odpowiednimi i adekwatnymi czynnościami dowodowymi, zmierzającymi do przesądzenia i ustalenia czy mamy do czynienia z takim sposobem [warunkami] składowania tych odpadów, że może to prowadzić do negatywnych skutków, ujmując to hasłowo, dla ludzi, zwierząt lub środowiska naturalnego [zarzut pkt 1 lit d, e].

Zarzut opisany w pkt 1 lit. f jest mimo tej ogólnikowości słuszny albowiem rzeczywiście sąd I instancji nie wykonał czynności [analiz], które mogły prowadzić do ustalenia albo wykluczenia takiego ustalenia

faktycznego, które w procesie subsumpcji wyczerpywałoby albo i nie znamiona art. 183 § 1 k.k.

Zwłaszcza odnosi się to do oparcia się przez sąd I instancji na opinii [dokumencie, dowodzie] przedłożonym przez oskarżonego M. D., w postaci opinii prywatnej sporządzonej przez M. K. (2) z (...) r. [k. 4096].

W tym dokumencie, jego autor, wskazał, że oględziny miały miejsce (...) r., a więc ponad rok od ujawnienia składowiska odpadów [niebezpiecznych] prowadzonego w praktyce przez oskarżonego M. D., tym samym walor dowodowy tego dokumentu już na wstępie traci na swoim znaczeniu skoro czyni on ustalenia nieadekwatne do czasu opisanego w zarzucie skierowanym do tego oskarżonego, a nadto ów sporządzający ten dokument na rozprawie (...) r. [k. 4417] zeznając odwołał się do

wyłącznie przepisów o odpadach i o ochronie środowiska, ale z pewnością nie jest to pełna baza formalna, którą należy brać pod uwagę analizując i przesądzając czy sposób lub warunki składowania odpadów [w tym niebezpiecznych] mogą prowadzić do określonych skutków, o których mowa w art. 183§1 k.k. Chodzi o przepisy przeciwpożarowe, o których mowa w postanowieniu (...) Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska z (...) r. [MM-In. (...)(...), k. 4472], w którym wskazano, że odpady zlokalizowane na składowisku w O., prowadzonym przez oskarżonego M. D., są niebezpieczne [co już obiektywnie wiadomo], wykazując co determinuje to stwierdzenie [chodzi o zwłaszcza o 1, 1, 2 trichloroetan, o właściwościach silnie toksycznych oraz narkotycznych] i co jest bardzo ważne, wskazano konkretne okoliczności, obrazujące, że sposób [bardziej

warunki] składowania tych odpadów w tym miejscu mógł prowadzić wywołania określonych skutków, co było determinowane położeniem tego składowiska w pobliżu pól, dróg oraz linii kolejowej, a te warunki wykluczały prowadzenie tego składowiska z takimi odpadami o charakterze niebezpiecznym, podkreślając konieczność istnienia ochrony przeciwpożarowej i stosowanego operatu w tym zakresie [k. 4472-4474].

W konsekwencji, sąd I instancji nie skonfrontował, obszernego i wszechstronnego, materiału dowodowego zebranego tuż po ujawnieniu tego składowiska odpadów [niebezpiecznych], z informacjami zawartymi w opinii J. D. z (...) r. [k. 2141 i dalsze], w której wskazano w sposób bardzo kompleksowy, ale uniwersalny jakie warunki musi

spełniać miejsce
przeznaczone do
składowania
odpadów, w jaki
sposób mają one być
składowane, w tym
w myśl ustawy o
odpadach.

Ta opinia odnosiła
się do sprawy J. Ś.,
a więc składowania
odpadów w T.
[przy ul. (...)], ale
jest ona rzeczywiście
przydatna do innych
wątków tej sprawy,
a więc składowania
odpadów w O., z
czego nie uczynił
właściwego i pełnego
użytku sąd I
instancji, zwłaszcza
co do tego drugiego
składowiska,
prowadzonego przez
oskarżonego M. D..

Ów oskarżony jako
osoba profesjonalna
zajmująca się tą
specyficzną i
wymagającą
dzielnością
gospodarczą [co
należy rozumieć jako
obrót odpadami],
doskonale musiała
wiedzieć, że to
miejsce musi być
sprawdzone, przez
odpowiednie
instytucje, co do
spełnienia wielu
różnorodnych
warunków,
zwłaszcza chodzi o
warunki
hydrologiczne,
geologiczne,

techniczne oraz czy położenie jego jest właściwie [chodzi o lokalizację składowania, w tym względem otoczenia, sąsiadującej infrastruktury], czy jest ono z odpowiednim podłożem, z systemem łatwego oczyszczenia, zapewniające łatwą obserwację jego stanu technicznego, odpornego na czynniki chemiczne, fizyczne oraz atmosferyczne. Musiała ta osoba wiedzieć czy spełnia ono cały szereg wymogów o różnorodnym charakterze, a więc wymogów technologicznych z uwagi na ochronę środowiska, BHP [w zakresie materiałów łatwopalnych], czy ma ono pełną infrastrukturę przeciwpożarową, oświetleniową, w tym awaryjną, na dodatek z odpowiednią szczelnością, czy zapewniono pomieszczenia sanitarne oraz dostępność do środków ochrony indywidualnej, środków neutralizujących, czy zapewniono stały i pełny monitoring

oraz strefę ochroną, czy wytyczono [oznaczono] drogi ewakuacyjne oraz drogi dojazdowe, czy określono sposób eksploatacji oraz neutralizacji odcieków, czy zapewniono dobór odpowiednich maszyn [jeżeli takie są konieczne], sprzętu oraz wyszkolonych ludzi, którzy mają tam pracować, czy przewidziano w sposób jasny, dostępny procedury w przypadku zamknięcia takiego składowiska, powstania ryzyka pożaru. Tych elementów, środków, procedur jest więcej, a przywołano tylko te najważniejsze aby uwypuklić, że tych kwestii sąd I instancji nie konfrontuje z realiami tego miejsca co opisano w dokumentach powstałych tuż po ujawnieniu tego nielegalnego składowiska i w tym zakresie istnieje realny błąd braku obciążający sąd I instancji.

Brak spełnienia tych licznych różnorodnych wymogów [o

niejednorodnym charakterze, pozostających czasami w luźnym związku], a nawet jednego z nich prowadzi do przesądzenia, że sposób [albo warunki] składowania odpadów [niebezpiecznych] w miejscu prowadzonym w praktyce przez oskarżonego M. D. mógł prowadzić do skutku [skutków], o których mowa w art. 183§1 k.k., tym bardziej, że realność takich skutków może być na poziomie choćby hipotetycznym.

Nie można zapominać o pismach: (...) Dyrektora Ochrony Środowiska z (...) r. [(...). (...).(...), postanowienia (...) Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska z (...) r. [MM-In. (...) (...), pisma Komendanta Powiatowego Państwowej Straży Pożarnej w O. z (...) r., k. 4476] w dużej części nie mają one znaczenia dla sprawy albowiem poruszają one kwestie, które nie są kontestowane przez strony

zainteresowane
losem zarzutu
czynionego
oskarżonemu z art.
183§1 k.k., ale
jedno z nich ujmuje
istotne elementy
ważne dla losu
zarzutu czynionego
oskarżonemu M. D..

W pismach tych
wskazano, że odpady
zlokalizowane na
składowisku w O.,
prowadzonym przez
oskarżonego M. D.,
są niebezpieczne
[co już obiektywnie
wiadomo],
wykazując co
determinuje to
stwierdzenie [chodzi
o zwłaszcza o 1,
1, 2 trichloroetan,
o właściwościach
silnie toksycznych
oraz
narkotycznych].

Nadto w pierwszym
z nich wskazano,
że może tam
wybuchnąć pożar
[ale nie wskazano
dlaczego w tym
miejscu może dojść
do takiego
zdarzenia, skoro
odwołano się do
hipotetycznego
zdarzenia w postaci
rozszerzenia
pojemników], co
wyzwoli toksyczne
gazy i z uwagi na
lokalizację
składowiska może
oddziaływać
niebezpiecznie na
ludzi i środowisko, w

efekcie implikuje to konieczność natychmiastowego usunięcia tych odpadów, co podkreślono w każdym z nich, a nadto akcentując w jednym z nich [chodzi o drugie z w/w pism] na braki spełnienia szeregu wymogów formalnych dla prowadzonego nielegalnego składowiska odpadów. Z tego zespołu pism z pewnością, tylko w drugim z nich, co jest bardzo ważne, wskazano konkretne okoliczności, obrazujące, że sposób [brak właściwych warunków] składowania tych odpadów w tym miejscu mógł prowadzić wywołania określonych skutków, co było determinowane położeniem tego składowiska w pobliżu pól, dróg oraz linii kolejowej, a te warunki wykluczały prowadzenie tego składowiska z takimi odpadami o charakterze niebezpiecznym, podkreślając konieczność istnienia ochrony

<p>przeciwpożarowej i stosowanego operatu w tym zakresie [k. 4472-4474].</p> <p>Innymi słowy, należy przesądzić czy spełnione zostały wszelkie wymogi o różnorodnym charakterze, czy brakuje choćby jednego z nich np. położenie takiego składowiska względem otoczenia wyklucza możliwość jego prowadzenia, tym samym zachodzi sytuacja, która prowadzi do przyjęcia [przesądzenia], że może to prowadzić do wystąpienia określonego negatywnego skutku.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Z uwagi na słuszność zarzutu w części odnoszącej</p>			

<p>się do błędu braku w postaci nieskonfrontowania ustalonego w zebranych dowodach stanu składowiska odpadów w O. z wymogami opisanymi w opinii J. D. z (...) r.</p>				
<p>3.12.</p>	<p>Obraza przepisu art. 167 k.p.k. w zw. z art. 193 k.p.k. na skutek nieprzeprowadzenia dowodu z opinii biegłego z zakresu ochrony środowiska w celu ustalenia czy odpady zgromadzone w miejscowości O. ul. (...) oraz dokonania tej oceny przez Sąd I instancji samodzielnie, podczas gdy wskazany przepis nakłada na sąd obowiązek oparcia ustaleń w kwestiach wymagających wiadomości specjalnych na dowodzie z opinii biegłego</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Ów zarzut jest o tyle zasadny, jeżeli sąd I instancji w toku ponownego</p>				

procesu dojdzie do przekonania, że błąd braku w postaci nieskonfrontowania ustalonego stanu składowiska odpadów w O. z wymogami opisanymi w opinii J. D. z (...) r. nie może być przeprowadzony na poziomie własnego przygotowania zawodowego implikować to będzie konieczność uzyskania takiego dowodu.

Apelujący w tym zakresie popada w pewną sprzeczność albowiem widzi konieczność uzyskania opinii biegłego a jednocześnie powołuje się na orzeczenie Naczelnego Sądu Administracyjnego z [II OSK (...)] z którego wynika [jego uzasadnienia-przypis sądu II instancji], że organy Inspekcji Ochrony (...) posiadają wiedzę specjalistyczną z zakresu gospodarki odpadami i nie zachodzi potrzeba uzyskiwania opinii biegłego z tej specjalności.

Wniosek

<p>O uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Z uwagi na co najmniej przedwczesne uniewinnianie oskarżonego od stawianego mu zarzutu.</p>			
<p>3.13.</p>	<p>przepisu art. 193 k.p.k. na skutek nieprzeprowadzenia z urzędu dowodu z opinii biegłego z zakresu ochrony środowiska i gospodarowania odpadami niebezpiecznymi i dokonanie w konsekwencji samodzielnej oceny przez Sąd Okręgowy ustalenia, że odpady te nie stanowią zagrożenia dla życia lub zdrowia człowieka oraz że nie mogą spowodować istotnego obniżenia jakości wody, powietrza lub powierzchni ziemi, w sytuacji, gdy jak wynika z</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

przedłożonych do
akt sprawy
dokumentów w
postaci:

a.) Pisma (...) Dyrektora Ochrony Środowiska w W. z dnia (...) roku, znak (...)(...)

b.) Postanowienie (...) Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska z dnia (...) roku, znak MM-IN. (...).(...)

c.) Pisma Komendanta Powiatowego Państwowej Straży Pożarnej w O. z dnia (...) roku, znak PZ. (...) - 1.1.20 odpady zgromadzone w miejscowości O. ul. (...) stanowią realne zagrożenie dla życia i zdrowia ludzi niosą ponadto realne zagrożenie dla środowiska naturalnego a ponadto w/w organy według judykatu Naczelnego Sądu Administracyjnego sygn. akt (...) są organami posiadającymi specjalistyczną wiedzę zakresu odpadów w związku z czym mogą dokonywać samodzielnych ustaleń faktycznych w zakresie oceny i

	klasyfikacji odpadów;			
Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
<p>Ów zarzut będzie w pełni zasadny jeżeli sąd I instancji w toku ponownego procesu dojdzie do przekonania, że błąd braku w postaci nieskonfrontowania ustalonego stanu składowiska odpadów w O. z wymogami opisanymi w opinii J. D. z (...) r. nie może być przeprowadzony na poziomie własnego przygotowania zawodowego implikować to będzie konieczność uzyskania takiego dowodu.</p> <p>Powoływanie się przez apelującego na pisma: (...) Dyrektora Ochrony Środowiska z (...) r. [(...). (...).(…) postanowienia (...) Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska z (...) r. [MM-In. (...).(…), k. 4472], pisma Komendanta Powiatowego Państwowej Straży Pożarnej w O.</p>				

z (...) r. k. 4476] zasadniczo nie mają znaczenia dla sprawy albowiem poruszają one kwestie, które nie są kontestowane przez strony zainteresowane losem zarzutu czynionego oskarżonemu z art. 183§1 k.k.

W pismach tych wskazano, że odpady zlokalizowane na składowisku w O., prowadzonym przez oskarżonego M. D., są niebezpieczne [co już obiektywnie wiadomo]. Nadto w pierwszym z nich wskazano, że może tam wybuchnąć pożar [ale nie wskazano dlaczego może dojść do takiego zdarzenia], co wyzwoli toksyczne gazy, co z uwagi na lokalizację składowiska może oddziaływać niebezpiecznie na ludzi i środowisko, w efekcie implikuje to konieczność natychmiastowego usunięcia tych odpadów, co podkreślono w każdym z nich, a podkreślając w jednym z nich [drugie pismo] na braku spełnienia wymogów formalnych. Z tego

<p>zespołu pism z pewnością, tylko w drugim z nich, wskazano konkretne okoliczności, obrazujące, że sposób składowania tych odpadów w tym miejscu mógł prowadzić wywołania określonych skutków, co było determinowane położeniem tego składowiska w pobliżu pól, dróg oraz linii kolejowej, a te warunki wykluczały prowadzenie tego składowiska z takimi odpadami o charakterze niebezpiecznym.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Z uwagi na co najmniej przedwczesne uniewinnianie oskarżonego od</p>		

stawianego mu zarzutu.				
3.14.	<p>W konsekwencji obrazy wskazanych powyżej przepisów postępowania zarzucam Sądowi I instancji dokonanie błędu w ustaleniach faktycznych mającego istotny wpływ na treść orzeczenia:</p> <p>a.) polegający na mylnym przyjęciu, iż oskarżony M. D. swoim zachowaniem nie</p> <p>wypełnił znamion czynu zabronionego z przepisu art. 183 § 1 k.k. i uniewinnieniem, podczas gdy prawidłowa ocena całokształtu zebranego w niniejszej sprawie materiału dowodowego, dokonana w sposób swobodny a nie dowolny, zgodnie ze wskazaniami logiki i doświadczenia życiowego winna prowadzić do wniosku, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona zarzucanego mu aktem oskarżenia inkryminowanego czynu;</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

	<p>b.) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mogący mieć wpływ na treść orzeczenia poprzez błędne przyjęcie, iż w niniejszej sprawie brak jest podstaw uzasadniających wypełnienie znamion czynu zabronionego przez M. D..</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Wykazano wcześniej błąd braku, który prowadził do co najmniej przedwczesnych ustaleń faktycznych, które prowadziły do uniewinniania oskarżonego M. D. od zarzutu z art. 183§1 k.k.</p> <p>Przeprowadzenie dowodów, które postulował apelujący było zbędne albowiem, wydłużałoby proces odwoławczy, tym bardziej, że potwierdzenie ich słuszności i tak implikowałoby konieczność wdania wyroku</p>				

<p>kasatoryjnego. Tym samym przesądzenie, że sąd I instancji nie przeprowadził pełnej analizy dowodów, dotychczas uzyskanych, jest błędem mającym wpływ na treść zaskarżonego wyroku, wykluczało konieczność ich przeprowadzenia, a nawet rozstrzygnięcia o nich na poziomie odwoławczym, bowiem tok tej fazy postępowania karnego tego merytorycznie nie wymagał.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Z uwagi na niezasadność zarzutu, ale on nie odnosi się bezpośrednio do tego zarzutu.</p>		

3.15.	<p>APELACJA (...) D. S.</p> <p>naruszenie art. 7 k.p.k. poprzez jednostronną i dowolną ocenę wyjaśnień oskarżonego D. S., prowadzącą do uznania owych za niewiarygodne, w części w której oskarżony zaprzecza, jakoby miał organizować razem z B. S. (1), powstanie nielegalnego składowiska odpadów, a następnie przyjmować tam substancje, których część stanowiła materiały niebezpieczne, podczas gdy prawidłowa ocena pozostałego materiału dowodowego dotyczącego tego czynu, w postaci części wyjaśnień B. S. (1), M. D. i przede wszystkim H. W. prowadzi do uprawnionego wniosku, iż D. S. jedynie pośredniczył w kontaktach B. S. (1) z M. D. nie mając wiedzy o tym, że magazyn wynajęty w B. będzie miejscem składowania</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		
-------	---	---	--	--

	<p>odpadów niebezpiecznych, w takich warunkach lub w taki sposób, że mogło to zagrozić życiu lub zdrowiu człowieka lub spowodować istotne obniżenie jakości wody, powietrza i powierzchni ziemi lub zniszczenie w świecie roślinnym i zwierzęcym w znacznych rozmiarach;</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Na wstępie trzeba wskazać, że skoro sąd I instancji niewłaściwie przyjął w odpowiednim zakresie, że zdarzenia nie odbywały się w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, zasła konieczność wydania wyroku kasatoryjnego, bowiem na tym poziomie [odwoławczym] nie było możliwości zmiany zaskarżonego wyroku i zmodyfikowania opisów poszczególnych</p>				

czynów oraz zmiany kwalifikacji prawnej po tych uzupełnieniach [co do udziału w zorganizowanej grupie przestępczej], jak i ewentualnie zaostrożenia represji karnej, choćby dlatego, że pozbawiłoby to oskarżonych prawa do II instancji, co byłoby zaprzeczeniem norm konstytucyjnych [art. 45 Konstytucji RP] i norm konwencyjnych [art. 6 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności], które gwarantują prawo do rzetelnego procesu, w tym prawa do postępowania kontrolnego [odwoławczego], co jest normą nadrzędną w stosunku do normy zawartej w art. 437§2 k.p.k., która zawęża przesłanki do wydania wyroku kasatoryjnego [co może mieć miejsce w przypadku zaistnienia bezwzględnej przesłanki odwoławczej, naruszenia zakazu reguły ne peius]. W efekcie trzeba przyjąć, że zachodzi

konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego w całości, co jest przesłanką formalną do wydania wyroku kasatoryjnego, co w praktyce nie oznacza, że ta konieczność sprowadza się do ponownego przeprowadzenia postępowania dowodowego w takim zakresie jak w czasie pierwszego procesu, albowiem w dalszym ciągu sąd II instancji może zawrzeć odpowiednie zalecenia w myśl art. 442§3 k.p.k.

Właściwie oceniono materiał dowodowy, który legł u podstaw ustaleń faktycznych, w których wskazano, że oskarżony brał udział w zdarzeniach przypisanych jemu, przy czym niewłaściwie oceniono materiał dowodowy, z którego jednak wynikało, że oskarżony brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej zajmującej się odpadami, a wobec oskarżonych B. S. (1), T. P. (1) i G. G. na dodatek odgrywał

wobec tych osób rolę kierowniczą.

Zarzut ma charakter polemiczny i nie wskazuje żadnych przesłanek, które miałyby prowadzić do wniosku, że oceny dowodów zostały źle przeprowadzone i prowadzą do błędnych ustaleń faktycznych.

Dowody, które wskazują na udział oskarżonego w zdarzeniach są liczne i różnorodne, nie pozwalają przyjąć, że ustalenia faktyczne są arbitralne, oczywiście w tym momencie abstrahując od kwestii dotyczących działania w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, co szeroko omówiono odnosząc się do apelacji oskarżyciela publicznego. Choćby wyjaśnienia B. S. (1) nie pozostawiają wątpliwości, jak rola była oskarżonego w zdarzeniach, on miał kompetencje do wydawania wiążących poleceń właśnie B. S. (1), T. P. (1) i G. G. [poprzez B. S. (1), co jest logiczne], którzy wykonywali poszczególne działania, których powiązania i całość

proceeding to
achievement
determined purpose,
and further acquisition
money from
received
illegally waste
[in that
unsafe] at
deposits, which
had also
illegal
character.

To, że oskarżony
nie ukrywał swojej
osoby przed H. W.
nie świadczy, że
nie brał on udziału
w wynajmowaniu
magazynów w B., a
wręcz relacje tego
ostatniego wskazują,
że oskarżony
wiedział o jaki
teren chodzi, a tym
samym doskonale
wiedział, że teren
ten absolutnie nie
spełnia wymogów
formalnych,
technicznych i
organizacyjnych aby
składować na nim
odpady, w tym
niebezpieczne, tym
bardziej, że w tej
branży działał od
wielu lat, czego sam
nie ukrywał.

Service of
law. „slupem”
unambiguously
indicates, that
action
of the accused was
intentional,
aimed at
camouflage and evasion

tych czynności od oskarżonego, a jego udział w wynajmowaniu tego terenu był niezbędnym aby doszło do sfinalizowania umowy i objęcia terenu w posiadanie bowiem H. W. sam w sobie tego nie gwarantował, wymagał nadzoru, co było warunkiem koniecznym do wykonania transportów odpadów z C., a rola H. W. była ograniczona.

Posłużenie się tzw. bezpiecznym telefonem w kontaktach pomiędzy oskarżonym a oskarżonym B. S. (1) również miało służyć minimalizowaniu ryzyka ujawnienia procederu, jego kamuflażu, a obaj wiedzieli doskonale, że biorą udział w nielegalnym przedsięwzięciu. Takie użycie tych środków technicznych nie było przypadkowe, świadczy o wyższym poziomie zorganizowania działalności.

Wniosek

O zmianę i uniewinnienie	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Z uwagi na niezasadność zarzutu.			
3.16.	art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny zeznań J. Ś., co skutkowało odmową uznania ich za wiarygodne podczas, gdy prawidłowa ocena zeznań owego świadka dokonana w oparciu o wskazania doświadczenia życiowego oraz całokształt materiału dowodowego nie daje podstaw do takiej oceny, w zakresie negocjowania przez niego jakichkolwiek kontaktów z oskarżonym D. S.;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			

<p>Supozycje przekazane przez J. Ś., nie mogą przesądzać, że oskarżony D. S. nie miał nic wspólnego z nielegalnym składowiskiem w T., które bezpośrednio zaaranżował właśnie ten pierwszy. O udziale oskarżonego w tym nielegalnym przedsięwzięciu świadczą zeznania kierowców, którzy wykonali polecenia oskarżonego, przy czym nawet jednorazowa rozmowa telefoniczna logicznie i klarownie wskazuje, że mechanizm transportów zorganizowanych do T. był taki sam jak do B., a odpady pochodziły z C., a więc nie ma żadnych przesłanek, aby uznać, że zaangażowanie tego oskarżonego było zrelatywizowane względem tych dwóch miejsc.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O zmianę i uniewinnienie.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				
Z uwagi na niezasadność zarzutu.				
3.17.	<p>Naruszenie art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny wyjaśnień T. P. (1), co skutkowało obdarzeniem ich walorem wiarygodności, w zakresie negocjowania przez oskarżonego swojego udziału w organizacji transportów materiałów niebezpiecznych z C. do T. podczas, gdy prawidłowa ocena tych wyjaśnień przede wszystkim przez przyzmat zeznań świadka A. B., w oparciu o wskazania doświadczenia życiowego oraz całokształt materiału dowodowego daje podstawy do ustalenia, że to nie oskarżony D. S., a właśnie oskarżony T. P. (1) zorganizował jedenaście transportów, które doprowadziły do</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

składowania w T. płynnych, palnych odpadów niebezpiecznych, w takich warunkach lub w taki sposób, że mogło to zagrozić życiu lub zdrowiu człowieka lub spowodować istotne obniżenie jakości wody, powietrza i powierzchni ziemi lub zniszczenie w świecie roślinnym i zwierzęcym w znacznych rozmiarach;

uchybień wymienione w punktach 1 i 2 oraz 3 zarzutów skutkowało błędami w ustaleniach faktycznych poprzez stwierdzenie, że:

a) oskarżony D. S. współdziałając razem z B. S. (1) przyjął i składował w budynkach magazynowych w B. około 1500 ton płynnych, palnych odpadów niebezpiecznych;

b) oskarżony D. S. współdziałając razem z ustaloną osobą (jak wynika z uzasadnienia J. Ś.), doprowadził do składowania w T. płynnych, palnych odpadów niebezpiecznych,

	<p>wcześniej organizując jedenaście transportów owych substancji;</p> <p>co miało wpływ na treść orzeczenia, albowiem poczynienie takich ustaleń stanowiło podstawę uznania winy i skazania oskarżonego D. S., za czyny opisane w punktach 2 i 3 aktu oskarżenia.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Sąd I instancji prawidłowo wykazał na jakich dowodach oparł swoje ustalenia, które wskazują, że oskarżony zorganizował poprzez T. P. (1) transporty odpadów, co wynikało z podziału ról uczestników procedury, do czego odniesiono się szeroko omawiając apelację oskarżyciela publicznego i dlaczego dał im wiarę. Tym samym ustalenia faktyczne sądu I instancji są prawidłowe choć w odniesieniu do</p>				

<p>kwestii istnienia zorganizowanej grupy przestępczej są błędne, co wykazano odnosząc się do apelacji oskarżyciela publicznego.</p>				
<p>Wniosek</p>				
<p>O zmianę i uniewinnienie.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>				
<p>Z uwagi na niezasadność zarzutu.</p>				
<p>3.18.</p>	<p>APELACJA OBROŃCY B. S. (1) błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść poprzez ustalenie, że oskarżony B. S. (1) wspólnie i w porozumieniu z D. S. i G. G. przyjął i składował w B. odpady w sposób opisany w pkt. IV wyroku</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Sąd I instancji prawidłowo wykazał na jakich dowodach oparł swoje ustalenia, które wskazują, że oskarżony uczestniczył w przestępczym procederze w odniesieniu do nielegalnego składowiska odpadów [w tym niebezpiecznych] w B., co wynikało z podziału ról uczestników procederu, do czego odniesiono się szeroko omawiając apelację oskarżyciela publicznego i dlatego dał im wiarę. Tym samym ustalenia faktyczne sądu I instancji są prawidłowe choć w odniesieniu do kwestii istnienia zorganizowanej grupy przestępczej są błędne, co wykazano odnosząc się do apelacji oskarżyciela publicznego.		
Wniosek		

O zmianę i uniewinnianie	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Z uwagi na niezasadność zarzutu.			
3.19.	błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść poprzez brak ustalenia, iż B. S. (1) nie miał wiedzy jakie rzeczy znajdują się w magazynie w B. (ani jaki rodzaj ani jaka ilość), ani też nie miał jakiegokolwiek wiedzy o sposobie ich przechowywania i o możliwych konsekwencjach sposobu składowania tych materiałów,	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Z wyjaśnień samego B. S. (1), które złożył (...) r. [k. 1075-1083]			

<p>wyraźnie wynika, że polecenia wydawał D. [chodzi o oskarżonego S.], które wykonywał oskarżony, który wiedział, że przedsięwzięcie będzie nielegalne, a jego określenie, że na wynajętym terenie magazynowane mają być, jakieś nieczystości, popioły wyraźnie wskazuje, że umniejsza swoją świadomość, przy czym o nielegalności tych działań świadczy posłużenie się bezpiecznym telefonem, zwerbowanie figuranta [H. W.], wprowadzenie go w błąd, że będzie tam składowana odzież używana. Wynika to z wyjaśnień samego B. S. (1), a okoliczności wynajęcia terenu w B., jednoznacznie wskazują, że oskarżony doskonale wiedział, że bierze udział w nielegalnym przedsięwzięciu.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O zmianę i uniewinnianie oskarżonego</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				
Z uwagi na niezasadność zarzutu.				
3.20.	<p>błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść poprzez brak ustalenia wszystkich rodzajów substancji i odpadów oraz łącznej ilości wszystkich substancji i odpadów, składowanych w B., jak również brak ustalenia ilości poszczególnych substancji i odpadów, które były składowane w B., a nadto brak szczegółowych ustaleń co do sposobu w jakich były one składowane i przechowywane</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
Zarzut nielogiczny albowiem zupełnie oderwany od				

materiału dowodowego, z którego wynika, że ustalono jakie substancje były przechowywane na terenie B., a nawet jeżeli nie wszystkie substancje przebadano pod tym kątem, to nie znaczy, że zachodzi brak postępowania, wpływający na ustalenia faktyczne, skoro z pewnością odpady były składowane w sposób nielegalny i urągający wszelkim zasadom pod względem techniczny, organizacyjnym, a zakres ustaleń przesądzających, że mieliśmy do czynienia z częścią odpadów niebezpiecznych [w tym łatwopalnych], przesądza, że dokładne ustalenia mogły być wręcz jeszcze bardziej niekorzystne dla oskarżonego.

Potwierdza to opinia biegłego Ł. S. oraz jego zeznania złożone na rozprawie (...) r. [k. 4363- 4367], a zeznania świadków złożone na tej samej rozprawie K. C., R. K., D. P., P. P. (4), R. S. [k. 4363- 4371] wskazują, że

właściwie zabezpieczono próbki substancji oraz właściwie je oznaczono i poddano próbie palności, co nie jest skomplikowanym zabiegiem samym w sobie.				
Wniosek				
O zmianę i uniewinnienie	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny			
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				
Z uwagi na niezasadność zarzutu.				
3.21.	obraza art. 7 k.p.k. w sposób mający wpływ na treść wyroku poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny materiału dowodowego, to jest w szczególności: wyjaśnień B. S. (1), zeznań A. S. (2), S. T., T. G., Z. W., protokołów kontroli z (...), sprawozdań z badań (k. 263-278) oraz interpretacji wyników badań sporządzonej przez	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		

R. G. (na k. 279 - 280) w dniu (...) r, przy czym - dodatkowo zarzucam - że dokonywanie ustaleń i ocen, dotyczących sytuacji w B. i potencjalnych konsekwencji składowania odpadów, jako wymagające wiedzy specjalnej, dokonało się z obrazą art. 193 k.p.k., która miała wpływ na treść wyroku, albowiem Sąd nie posiłkował się opinią biegłego, pomimo, że stwierdzenie istotnych dla sprawy okoliczności wymagało dysponowania wiedzą specjalną,

obraza art. 410 k.p.k. poprzez dokonywanie ustaleń, analiz i ocen na podstawie części ujawnionych okoliczności i dowodów, z pominięciem istotnych kwestii wynikających z innych, nie wziętych pod uwagę przez Sąd Okręgowy dowodów osobowych i dokumentów, takich jak: zeznania S. T., T. G., Z. W., protokoły oględzin nieruchomości w B. z dni (...), czy też

	<p>notatka policjanta L. C. (k. 101) z dnia (...), z której wynika, że zdaniem Straży Pożarnej i (...) na dzień sporządzania tego dokumentu nie ujawniono bezpośredniego zagrożenia dla środowiska i dla ludzi ani zagrożeń dla życia i zdrowia, wyczerpujących znamiona z art. 183 k.k., jak również pominięcie dokumentów, zawartych w segregatorach nr 2 i 3 (opisane w akcie oskarżenia w pkt. 152, 153), dotyczących oględzin w B. oraz badania próbek tam pobranych w dniach (...)</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Właściwie oceniono materiał dowodowy, a odwoływanie się do niewłaściwej oceny zeznań A. S. (2), S. T. T. G., Z. W., protokołów z kontroli, sprawozdań z badań oraz interpretacji wyników i naruszenia art. 193 k.p.k. ma stwarzać pozory braków w</p>				

<p>postępowaniu sądu I instancji.</p> <p>O tyle jest to znamienne, że z tych kwestii, które poruszają powyższe osoby i dokumenty [dowody] nie wynika udział oskarżonego w zdarzeniach. Sąd I instancji oparł się na właściwych dowodach, które prowadziły do przesądzenia, że składowisko odpadów w B. był nielegalny, na terenie którego znalazły się także odpady niebezpieczne, i aby to ustalić odwołał się do odpowiednich dowodów, a powoływanie w tym zakresie biegłego byłoby czynnością zbędną.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O zmianę i uniewinnienie.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Z uwagi na niezasadność zarzutu.</p>			

3.22.	<p>obraza art. 167 k.p.k. i art. 93 par. 1 k.p.k. w sposób mający wpływ na treść wyroku poprzez nie rozpoznanie i nie uwzględnienie wniosku z (...) r. obrońcy osk. B. S. (1) i osk. G. G. o zwrócenie się do poszczególnych instytucji i uzyskanie istotnych informacji od (...) w R. (pkt. 2 wniosku) oraz od Urzędu Gminy w B. i (...) w P. (pkt. 3 wniosku),</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
<p>Brak odniesienia się, w formie procesowej, przez sąd I instancji do wniosków dowodowych zawartych w piśmie obrońcy z (...) r. [k. 4097- 4098] nie było błędem skoro pismami z (...) r. sąd I instancji zwrócił się do instytucji, o których mowa w tym piśmie o uzyskanie stosownych informacji. W konsekwencji to, że nie odniesiono się do nich [wniosków dowodowych] poza rozprawami jak i</p>				

na nich [rozprawy z (...) r., k. 4288, (...) r., k. 4363, (...) r., k. 4417, (...) r., k. 4481, (...) r., k. 4549, (...) r. k. 4570, (...) r., k. 4575], nie jest żadnym zaniechaniem mającym skutecznie obciążyć sąd I instancji. Tym bardziej ten zarzut jest niezrozumiały, intencjonalny i zmierza do stworzenia pozorów istnienia istotnych uchybień. Przy czym kwestie, które miały być ustalone w tych przywołanych instytucjach, o których mowa w przywołanym piśmie procesowym, chodzi o: K. Miejską Państwowej Straży Pożarnej w R., Urzędu Gminy w B. oraz (...) w P. są poruszone w dokumentach [dowodach] dostępnych w sprawie lub nie mają one istotnego znaczenia w świetle ustaleń poczynionych przez sąd I instancji, których nie zakwestionowano skutecznie.

Sąd I instancji zwrócił się o stosowne informacje do właściwych jednostek (...) z

uwzględnieniem ich hierarchiczności [k. 4111, 4112], Urzędu Gminy w B. [k. 4013], SANEPiDu [k. 4114]. Dwie ostatnie instytucje te zareagowały i nadesłany odpowiednie informacje lub dokumenty.

Państwowa Powiatowy Inspektor Sanitarny w P. [dalej - (...) w P.] pismem z (...) r. [k. 4140-4156] przesłał cały pakiet dokumentów, o które chodziło obrońcy, więc w tym zakresie problemu w rzeczywistości nie ma. Były to sprawozdania z pomiarów, przeprowadzone w okresie od (...) r. do (...) r., stosowana korespondencja pomiędzy wskazanymi instytucjami.

Również uzyskano dokumentacje do Wójta Gminy B. [k. 4168- 4193], z czego większość są to dokumenty uzyskane od (...) w P. z (...) r., ale najcenniejsze są pismo z (...) r. skierowane od tej instytucji do Wójta Gminy B., z którego wynika konieczność zamknięcia dwóch

sal lekcyjnych w szkole, która położona jest w sąsiedztwie nielegalnego składowiska w B., co było przyczyną nadmiernego stężenia octanu etylu, substancji, która znajdowała się wśród składowanych tam materiałów oraz decyzja z (...) r. wypowiedziana się o tej kwestii [k. 4157].

Decyzja Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w P. z (...) r. [H. (...).(…) i (...). (...)] w wyłączeniu sali lekcyjnych nr 5 i 9 w Zespole Szkół w B. z uwagi na podwyższony stężenie octanu etylu [długotrwałe oddziaływanie oparów prowadzić do podrażnienia śluzówki nosa i powiek oczu, dyskomfort z intensywnym zapachem, objawów ze strony układu nerwowego: bóle głowy, senność, osłabienie i uczucie zmęczenia, co może mieć wpływ na proces nauczania] nadano rygor natychmiastowej wykonalności, wskazując, że pomiary robione były (...) r., (...)

Odnoście informacji z K. (...) w R. te informacje nie mogły przesądzać czy w B. doszło do wyczerpania znamion art. 183§1 k.k., tym bardziej, że pierwsze czynności miały charakter wstępny. Na marginesie notatka urzędowa sporządzona przez L. C. znajduje się na k. 107 , a nie k. 101, a próbki mają być pobrane przez (...) w celu określenia zagrożenia dla środowiska. Próbki takie zostały pobrane i poddane stosownym badaniom, czego wyrazem była opinia Ł. S. z (...) r., który wskazał, że pożar może mieć miejsce przy założeniu rozszczelnienia zbiorników, mieszaniny oparów z powietrzem stają się mieszaniną wybuchową, prowadzi to do wzrostu temperatury [przy czym musi być rozszczelnienie pojemników], musi zająć nieprawidłowe pakowanie [jako dodatkowy warunek], piętrowanie odpadów, żeby

<p>oszczędzić miejsce składowania odpadów, ale są to założenia, które nie wskazywały na realność takich rozszczelnień, co potwierdził zeznaniami z rozprawy (...) r. [k. 3968].</p> <p>Obszerny i wszechstronny materiał dowodowy w tym zakresie znajduje się już w aktach sprawy [tom I] i nie ma potrzeby powielać informacji, które znajdują się już w nich, a brak informacji ze strony Państwowej Straży Pożarnej, bo takiej sąd I instancji nie otrzymał, nie ma znaczenia dla sprawy.</p>			
Wniosek			
O zmianę i uniewinnienie	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Z uwagi na niezasadność zarzutu.			

3.23.	<p>obrażę art. 5 par. 2 k.p.k. w sposób mający wpływ na treść wyroku poprzez błędne przyjęcie, bez odpowiedniej podstawy dowodowej, że oskarżony B. S. od początku musiał znać rzeczywiste przeznaczenie magazynów i w sposób świadomy zdecydował, że będą tam w sposób nielegalny przechowywane odpady; jak również poprzez nieuprawnione przyjęcie, że składowanie nieustalonej ilości nieznanymi dokładnie odpadów może zagrozić życiu i zdrowiu człowieka oraz spowodować istotne obniżenie jakości wody, powietrza lub powierzchni ziemi oraz zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
Wyjaśnienia samego oskarżonego				

<p>wskazują na świadomość w czym uczestniczył, a więc wiedział, że mają być składowane odpady, a całość czynności z tym związanych wskazują, że przedsięwzięcie było nielegalne, a o charakterze odpadów zlokalizowanych wskazują także inne dowody, o których była mowa wcześniej [chodzi o pisma i opinie biegłego].</p>				
<p>Wniosek</p>				
<p>O zmianę i uniewinnienie</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>				
<p>Z uwagi na niezasadność zarzutu.</p>				
<p>3.24.</p>	<p>obraza art. 424 k.p.k. poprzez sporządzenie uzasadnienia wyroku w sposób pozbawiony poczynienia dokładnych ustaleń faktycznych, w szczególności dotyczących rodzaju</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

	<p>i ilości poszczególnych substancji zgromadzonych w magazynie w B., w sposób pozbawiony wykazania - z uwzględnieniem analizy wszystkich okoliczności i dowodów - że oskarżony B. S. (1) miał wiedzę o składowaniu odpadów, o rodzaju i ilości materiałów zgromadzonych w B. oraz przede wszystkim o sposobie składowania tych materiałów, brak wyjaśnienia przesłanek i podstaw analizy konsekwencji składowania odpadów w B. bez wywołania opinii biegłego, jak również brak wyjaśnienia podstaw przyjęcia odpowiedzialności karnej z tytułu przyjęcia i składowania odpadów, podczas gdy „przyjęcie” określonych rzeczy nie jest znamieniem przestępstwa z art. 183 k.k.</p>			
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				

Sąd I instancji napisał uzasadnienie w formie w jakiej oczekuje ustawodawca, a więc w stosownej tabeli, co nie jest zabiegiem doskonałym, wręcz rodzi określone mankamenty, ale taka tabela wręcz jej wymusza, ale nie jest to wina sądu, a ustawodawcy.

Z pewnością błędem jest zawarcie w „1. Ustaleniach faktycznych”, w zakresie przypisanych czynów, w praktyce spowodowało się to do przepisania z wyroku treści przypisanego przestępstwa, albowiem z pewnością nie są to ustalenia faktyczne, a jedynie cytaty, który jest zbędną czynnością, skoro mamy to zawarte w części rozstrzygającej zaskarżonego wyroku. Jest to maniera [metodyka] pracy sądu, która nie powinna się w tym miejscu pojawić i chyba wynika z niezrozumienia, że taki cytat jest dopuszczalny w zakresie zarzutów, od których uniewinniono daną

osobę. Niemniej, ustalenia faktyczne, w tym dokumencie sprawozdawczym można odnaleźć w innych fragmentach, w których przedstawiono relacje uczestników procesu, analizę tych supozycji oraz ich ocenę, włącznie z konstatacją [czasami konkludentną] czy miało to przełożenie na ustalenia faktyczne, odwołując się do części rozstrzygającej wyroku.

Trzeba wskazać, że mankamenty dokumentu sprawozdawczego, nie mogą być podstawą do zakwestionowania wyroku [art. 455a k.p.k.], o czym zapomina apelujący, czyniąc ten zarzut jednak niezasadnym, albowiem wskazany mankament nie miał wpływu na treść zaskarżonego wyroku, a jego uchylene i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania było skutkiem uznania apelacji oskarżyciela publicznego [w przytłaczającej mierze] za zasadną.

Co do kwestii „przyjmowania” odpadów sąd wskazuje, że proces karny nie ma charakteru formułkowego, a więc aby nie doszło w praktyce do naruszenia art. 413§1 i 2 k.p.k., nie musi posługiwać się w sposób ścisły sformułowaniami zawartymi w przepisach prawa materialnego, aby skutecznie w sposób językowy wyrazić jakie przestępstwo przypisano danej osobie. Proces karny nie ma charakteru formułkowego, możliwe jest więc opisanie znamienia czynu zabronionego bez konieczności posługiwania się wyrażeniami ustawowymi [wyrok SN z 21 lipca 2020 r., IV KK 568/19, LEX nr 3187470].

Wczytując się w brzmienie przypisanego przestępstwa oskarżonemu nie ma wątpliwości jaki czyn jemu przypisano, a więc kiedy miał on miejsce, gdzie, w jaki sposób został popełniony i nie ulega wątpliwości, że aby składować

<p>odpady, trzeba je przyjąć, co ma ze sobą logiczne i metodyczne powiązania, skoro danego przedmiotu nie da się składować bez jego uprzedniego przyjęcia, co jest przecież zauważalne bez większego wysiłku intelektualnego. W konsekwencji wręcz należy uznać, że użycie czasownika „składować” odpowiednią odmianę] w powiązaniu z czasownikiem „składować” było pożądane i oddawało w pełnym zakresie i klarownie charakter zdarzeń.</p>				
<p>Wniosek</p>				
<p>O zmianę i uniewinnienie.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>				
<p>Z uwagi na niezasadność zarzutu.</p>				
<p>3.25.</p>	<p>art. 183 k.k. poprzez przypisanie osk. B. S. (1) przestępstwa polegającego na</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny</p>		

	przyjęciu i składowaniu odpadów podczas gdy ustawa karna nie wprowadza znamienia tego czynu w postaci „przyjęcia” i nie penalizuje takiego zachowania,	# niezasadny		
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
<p>W tej kwestii wypowiedziano się powyżej i uwagi te są zasadne, tym bardziej, że proces karny nie ma charakteru formułkowego. Nawet gdyby przyjąć hipotetycznie, że doszło do uchybienia w tym zakresie to „nie każde bowiem naruszenie dyrektyw wynikających z treści art. 413 k.p.k. powoduje powstanie sytuacji o jakiej mowa w art. 439 § 1 pkt 7 k.p.k. Dlatego też nawet realnie występujące uchybienia powinny podlegać krytycznej weryfikacji nie tylko z punktu widzenia rzeczywistego naruszenia prawa, ale również pod kątem kryterium sprzeczności</p>				

uniemożliwiającej wykonanie orzeczenia SN z z dnia 16 lipca 2020 r., II KK 164/20, LEX nr 3225056].				
Wniosek				
O zmianę i uniewinnienie.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny			
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				
Z uwagi na niezasadność zarzutu.				
3.26.	art. 64 par. 1 k.k. w zw. z art. 6 par. 1 k.k. poprzez zastosowanie konstrukcji recydywy w sytuacji, w której przyjęto, że oskarżony dopuścił się popełnienia czynu ciągłego, zaś czasem popełnienia czynu ciągłego jest czas zakończenia ostatniego działania sprawcy (tu: (...) r.), a oskarżony odbywał karę w okresie do (...) r.; dodatkowo zaś poprzez przyjęcie podobieństwa przestępstw bez odniesienia się do	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		

	<p>opisów czynów przypisanych B. S. (1) w sprawach, w których wymierzone kary zostały połączone wyrokiem łącznym z (...) r. (Sąd Okręgowy w S., sygn. (...)), gdzie dla przyjęcia podobieństwa przestępstw z czynem opisanym w wyroku z (...) konieczne byłoby wskazanie działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>W opisie przestępstwa przypisanego oskarżonemu wskazano, że działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Natomiast w przypadku skazań (objętych przywołanym wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w S. z (...) słusznie wpisano kwalifikacje poprzednich przypisanych przestępstw przeciwko mieniu, to jest kwalifikowanych z art. 279§1 k.k., art.</p>				

278§1 k.k., art.
286§1 k.k., art.
280§1 k.k.

W przypadku przestępstw z art. 278§1 k.k., art. 279§1 k.k., art. 280§1 k.k. ich popełnienie nie zawsze musi się łączyć z celem ich popełnienia, który polega na osiągnięciu korzyści majątkowej, ale z pewnością aby skutecznie przypisać odpowiedzialność za przestępstwo z art. 286§1 k.k. taki cel musi być zrealizowany, bowiem jest to znamię tego przestępstwa.

W konsekwencji sąd I instancji wykazał przesłanki skutecznego przypisania oskarżonemu odpowiedzialności za to przestępstwo w warunkach recydywy podstawowej. Co prawda musi zostać przeprowadzony jeszcze raz proces, ale ten niuans z pewnością nie będzie przedmiotem dywagacji jeżeli oczywiście znajdzie konieczność przypisania oskarżonemu odpowiedzialności

na adekwatnym poziomie.

Na marginesie „żaden z przepisów postępowania nie nakazuje by przy redagowaniu wyroku skazującego za przestępstwo popełnione w warunkach recydywy szczegółowo obrazować powrót do przestępstwa, wskazywać odpowiedni wyrok i okres odbycia kary pozbawienia wolności stąd zarzut istotnej obrazy przepisu art. 413 § 1 pkt 5 i § 2 pkt 1 k.p.k. jest chybiony. Jak wykazuje praktyka orzeczenia skazujące sprawcę z zastosowaniem art. 64 § 1 k.k., raz redagowane są ze wskazaniem wyroku i okresu odbytej kary pozbawienia wolności, a innym razem w sposób ogólny, przez przytoczenie jedynie sformułowań ustawowych [wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 19 kwietnia 2019 r., II AKa 23/18, LEX nr 2658762].

Wniosek

O zmianę i uniewinnienie.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny			
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				
Z uwagi na niezasadność zarzutu.				
3.27.	APELACJA (...) błędy w ustaniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia w sposób mający wpływ na treść wyroku, to jest: 1. ustalenie, że oskarżony G. G. wraz z innymi osobami w okresie od (...) r. przyjął i składował w B. odpady w taki sposób, który został opisany w pkt. IV wyroku,	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
Wykazano w sposób prawidłowy kiedy miało miejsce to przestępstwo, co wynika z informacji				

<p>od kiedy wynajęto teren w B. i kiedy ujawniono to nielegalne składowisko odpadów, w tym niebezpiecznych. To, że oskarżony mógł tam fizycznie działać później i opuścić ten teren wcześniej, a więc przed ujawnieniem składowiska nie ma znaczenia, skoro oskarżeni działali wspólnie i w porozumieniu, a być może nawet w ramach zorganizowanej grupy przestępczej co ma odpowiednio ustalić ponowny proces.</p>				
<p>Wniosek</p>				
<p>O zmianę i uniewinnienie.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>				
<p>Z uwagi na niezasadność zarzutu.</p>				
<p>3.28.</p>	<p>2. brak ustalenia daty przyjazdu pierwszych transportów z</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny</p>		

	odpadami do B., a w szczególności brak ustalenia, iż było to po dniu 10 marca 2018 r.	# niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
Jest logiczne, że transporty odpadów odbywały się po 10 marca 2018 r. albowiem wcześniej teren w B. nie był w posiadaniu oskarżonych. Trudno ustalić pierwszą datę transportu co jest oczywiste albowiem oskarżeni kamuflowali swoją działalność, aby minimalizować możliwość jej ujawnienia oraz skali.				
Wniosek				
O zmianę i uniewinnienie.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny			
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				

Z uwagi na niezasadność zarzutu.				
3.29.	3. brak ustalenia wszystkich substancji i odpadów oraz łącznej ilości wszystkich rzeczy składowanych w B., a ponadto brak ustalenia ilości poszczególnych materiałów składowanych w B. z uwzględnieniem poszczególnych rodzajów odpadów i ilości poszczególnych substancji, a nadto brak szczegółowych ustaleń co do sposobu w jakich były one magazynowane	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
Zarzut nie jest zrozumiały skoro w niezbędnym zakresie ustalono jakie odpady były składowane w B., a protokoły oględzin, materiał fotograficzny oraz sprawozdania kontrolne odpowiednich służby i opinia				

<p>biegłego wykazały w jakich warunkach odpady były składowane.</p> <p>Poddano stosownym badaniom taką część odpadów aby wykazać ilość i ich rodzaj, na wystarczającym poziomie i nie można wykluczyć, że poddanie badaniom wszystkich odpadów zlokalizowanych w B., pogłębiałoby negatywną ocenę stopnia społecznej szkodliwości tego czynu, co byłoby aktualnie zabiegiem czynionym na ich niekorzyść, ale z pewnością nieracjonalnym, czasochłonnym, kosztownym. Nie ma żadnych przesłanek aby tę wiedzę w tym kierunku zgłębiać, ani nie działa to w interesie dobra wymiaru sprawiedliwości, ani w interesie ochrony innych dóbr.</p>		
Wniosek		
O zmianę i uniewinnienie	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo		

zasadny albo niezasadny.				
Z uwagi na niezasadność zarzutu.				
3-30.	4. brak ustalenia okresu w jakim G. G. rozpoczął pracę stróża w B., a w szczególności brak ustalenia, iż było to po dniu(...) r.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
Jest logiczne, że oskarżony G. G. rozpoczął pracę w B., a więc po wynajęciu terenu i przejęcie jego posiadania. Materiał dowodowy osobowy nie pozwala na jednoznaczne ustalenie od kiedy to miało miejsce ale zeznania P. P. (1) nie pozostawiają wątpliwości, że pomiędzy wynajęciem tego terenu a pierwszymi transportami odpadów nie mogła być duża odległość czasowa, ale nawet nie ma to znaczenia, skoro pewne jest, że odpady trafiły w ramach działań podjętych przez				

oskarżonych [poza oskarżonym M. D.], z uwzględnieniem roli H. W..				
Wniosek				
O zmianę i uniewinnienie.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny			
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				
Z uwagi na niezasadność zarzutu.				
3.31.	<p>obraza przepisów postępowania w sposób mający wpływ na treść rozstrzygnięcia, to jest obraza:</p> <p>5. obraza art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny materiału dowodowego, to jest w szczególności: wyjaśnień G. G., B. S. (1), jak również zeznań świadków A. S. (2), S. T., T. G., Z. W., a ponadto protokołów oględzin i protokołów kontroli sporządzonych przez (...), sprawozdań z badań próbek</p>	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		

	odpadów sporządzonych przez (...) (wskazanych na k. 263-278) oraz interpretacji wyników badań sporządzonej przez R. G. (wskazanej na k. 279 - 280),			
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
Ocena dowodów przeprowadzona przez sąd I instancji jest prawidłowo, poza oceną, która prowadziła do wydania wyroku kasatoryjnego w odpowiednim zakresie, o czym była mowa wcześniej co jest nadal aktualne.				
Wniosek				
O zmianę i uniewinnienie.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny			
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				
Z uwagi na niezasadność zarzutu.				

3.32.	6. obraza art. 193 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k., jako, że Sąd przekroczył granicę swobodnej oceny dowodów nie posiłkując się opinią biegłych, lub biegłego (która w ogóle nie powstała w odniesieniu do zawartości magazynu w B.), pomimo, że stwierdzenie istotnych dla sprawy okoliczności oraz wyciąganie wniosków co do potencjalnych konsekwencji składowania odpadów wymagało dysponowania wiedzą specjalną w szczególności w zakresie chemii, ochrony środowiska i medycyny,	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
Jest materiał dowodowy, który w pełnym zakresie równoważy kwestie braku opinii odnośnie nielegalnego składowiska odpadów w B.. Materiał dowodowy został pobrany na miejscu po				

<p>ujawnieniu tego składowiska, został on poddany badaniu, a wyniki zostały odpowiednio zinterpretowane, przez osoby, które miały do tego odpowiednią wiedzę i doświadczenia, co zauważa sąd I instancji i na co miarodajnie powołuje się, jednocześnie wyjaśniając dlaczego taka metodyka jest wystarczająca do poczynienia adekwatnych ustaleń faktycznych.</p> <p>Nie można zapominać o opinii Ł. S. z (...) r. [k. 1703-1715], która jest również istotna dla zagadnień dotyczących odpadów ujawnionych w B.. W konsekwencji nie ma żadnych luk procesowych, przejawiających się brakiem uzyskania materiału dowodowego w tym zakresie.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O zmianę i uniewinnienie.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				
Z uwagi na niezasadność zarzutu.				
3.33.	<p>7. obraza art. 410 k.p.k. poprzez pominięcie istotnych kwestii wynikających z nie wziętych pod uwagę przez Sąd Okręgowy dowodów takich jak: zeznania S. T., protokoły oględzin nieruchomości w B. z dni (...), zawarte w segregatorach nr 2 i nr 3 załączonych do A/O, notatka L. C. (wskazana na k. 101), z której wynika, że w dniu (...) r. zdaniem służb pożarniczych ze Straży Pożarnej i przedstawicieli (...) nie ujawniło się bezpośrednio zagrożenie dla środowiska i przyrody ani też nie stwierdzono zagrożeń dla życia i zdrowia ludzi (tj. okoliczności istotnych z pkt. widzenia art. 183 k.k.), jak również pominięcie wyników badań próbek pobranych w dniach (...)(vide:</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

	segregatory nr 2 i 3 załączone do A/O) oraz sposobu prowadzenia tych badań i okoliczności pobierania próbek do badań,			
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
Co tych kwestii wypowiedziano się analizując apelację obrońcy oskarżonego B. S. (1), które to uwagi są w pełni aktualne.				
Wniosek				
O zmianę i uniewinnienie	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny			
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				
Z uwagi na niezasadność zarzutu.				
3-34.	8. obraza art. 167 k.p.k. w związku z art. 93 par. 1 k.p.k. poprzez nie odniesienie się w formie postanowienia do	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		

	wniosku z dnia (...) r. sformułowanego przez niżej podpisanego obrońcę osk. G. G. o zwrócenie się do Straży Pożarnej w R. (pkt. 2 wniosku z(...)) oraz od Urzędu Gminy w B. i (...) w P. (pkt. 3 wniosku z (...)) w sytuacji, w której wskazane informacje i dokumenty mogłyby mieć istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia,		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Co tych kwestii wypowiedziano się analizując apelację obrońcy oskarżonego B. S. (1), które to uwagi są w pełni aktualne.			
Wniosek			
O zmianę i uniewinnienie.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			

Z uwagi na niezasadność zarzutu.				
3.35.	<p>9. obraza art. 5 par. 2 k.p.k. poprzez błędne przyjęcie bez odpowiedniej podstawy dowodowej i bez dokonania należytych ustaleń, że przechowywanie w B. odpadów w nieustalonej ilości i o nieustalonym składzie może zagrozić życiu i zdrowiu człowieka oraz może spowodować istotne obniżenie jakości wody, powietrza lub powierzchni ziemi oraz zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach; jak również poprzez dowolne i bezpodstawne przyjęcie, że przywożenie odpadów do B. miało miejsce wcześniej niż w dniach (...) r, tylko na tej podstawie, że wariant odmienny zdaniem Sądu byłby nielogiczny w kontekście daty wynajęcia magazynów,</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za				

zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Co tych kwestii wypowiedziano się analizując apelację obrońcy oskarżonego B. S. (1), które to uwagi są w pełni aktualne.			
Wniosek			
O zmianę i uniewinnienie.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Z uwagi na niezasadność zarzutu.			
3.36.	10.obrazę art. 424 k.p.k. poprzez podanie pisemnych motywów wyroku z pominięciem dokonania precyzyjnych ustaleń faktycznych, w szczególności co do rodzajów i ilości poszczególnych substancji zgromadzonych w B., z pominięciem wykazania przyczyn dla których Sąd uznał - bez	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>zasięgnięcia opinii biegłego/biegłych z zakresu medycyny, ochrony środowiska oraz chemii - że składowanie odpadów mogło mieć skutki opisane w dyspozycji art. 183 k.k., z pominięciem pogłębionych rozważań na temat działania G. G. wspólnie i w porozumieniu z pozostałymi osobami wskazanymi w pkt. IV wyroku w przyjętym okresie, z pominięciem rozważań dotyczących daty podjęcia aktywności przez osk. G., jak również z pominięciem rozważenia i wyjaśnienia przyjętego opisu czynności sprawczej („przyjęcie odpadów”) w sytuacji gdy „przyjęcie” tych rzeczy nie jest znamieniem przestępstwa określonym w art. 183 k.k.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Co tych kwestii wypowiedziano się</p>				

analizując apelację obrońcy oskarżonego B. S. (1), które to uwagi są w pełni aktualne.			
Wniosek			
O zmianę i uniewinnienie.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Z uwagi na niezasadność zarzutu.			
3.37.	Naruszenie art. 183 k.k. polegające na przypisaniu osk. G. G. popełnienia występku polegającego m. in. na przyjęciu odpadów, podczas gdy ustawa karna nie wprowadza znamienia tego czynu w postaci „przyjęcia” i nie penalizuje takiego zachowania.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			

<p>Co tych kwestii wypowiedziano się analizując apelację obrońcy oskarżonego B. S. (1), które to uwagi są w pełni aktualne.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O zmianę i uniewinnienie.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Z uwagi na niezasadność zarzutu.</p>			
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>			
<p>4.1.</p>	<p>Umorzenie postępowania wobec oskarżonego M. D. co do błędnego rozstrzygnięcia zawartego w pkt I zaskarżonego wyroku dotyczącego czynu opisanego w pkt 3 części wstępnej wyroku sądu I instancji, który nie był zarzucony temu oskarżonemu.</p>		

Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
Zarzut, zawarty w apelacji oskarżyciela publicznego, prowadził do uchylenia i umorzenia postępowania wobec tego oskarżonego w stosunku do czynu , którego pierwotnie nie zarzucono, uznając, że w tym zakresie, nie może być mowy o oczywistej omyłce pisarskiej, ale zaszła okoliczność z art. 17§1 pkt 9 k.p.k. która wykluczała dalsze prowadzenie sprawy w tym zakresie wobec tego oskarżonego.		
5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
W zakresie rozstrzygnięcia odnoszącego się do co do oskarżonego H. W. i w		

<p>odpowiednim zakresie co do oskarżonego M. D. dotyczący braku jego udziału w zorganizowanej grupie przestępczej oraz udziału w przestępstwie dotyczącym nielegalnego składowiska odpadów zlokalizowanego w B..</p>		
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>		
<p>Nie ma materiału dowodowego, który w sposób jasny i pewny wskazywał na odpowiedzialność karną tych oskarżonych w zakresie zarzutów, co do których zostali oni prawomocnie uniewinnieni chodzi o oskarżonego H. W. i oskarżonego M. D.].</p>		
<p>1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>		

1.9. <i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>			
1.1.7. <i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>			
5.3.1.1.1.	pozostały zakres	# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
Sąd I instancji niewłaściwie przyjął w odpowiednim zakresie, że zdarzenia nie odbywały się w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, tym samym zaszła konieczność wydania wyroku kasatoryjnego, bowiem na tym poziomie [odwoławczym] nie było możliwości zmiany zaskarżonego wyroku i zmodyfikowania			

opisów
poszczególnych
czynów oraz zmiany
kwalifikacji prawnej
po tych
uzupełnieniach [co
do udziału w
zorganizowanej
grupie przestępczej],
jak i ewentualnie
zaostżenia represji
karnej, choćby
dlatego, że
pozbawiłoby to
oskarżonych prawa
do II instancji, co
byłoby
zaprzeczeniem norm
konstytucyjnych
[art. 45 Konstytucji
RP] i norm
konwencyjnych [art.
6 konwencji o
Ochronie Praw
Człowieka i
Podstawowych
Wolności], które
gwarantują prawo
do rzetelnego
procesu, w tym
prawa do
postępowania
kontrolnego
[odwoławczego], co
jest normą
nadrzędną w
stosunku do normy
zawartej w art.
437§2 k.p.k., która
zawęża przesłanki
do wydania wyroku
kasatoryjnego [co
może mieć miejsce
w przypadku
zaistnienia
bezwzględnej
przesłanki
odwoławczej,

<p>naruszenia zakazu reguły ne peius].</p> <p>W efekcie trzeba przyjąć, że zachodzi konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego w całości, co jest przesłanką formalną do wydania wyroku kasatoryjnego, co w praktyce nie oznacza, że ta konieczność sprowadza się do ponownego przeprowadzenia postępowania dowodowego w takim zakresie jak w czasie pierwszego procesu, albowiem w dalszym ciągu sąd II instancji może zawrzeć odpowiednie zalecenia w myśl art. 442§3 k.p.k.].</p>			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
17 k.p.k.			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	

Zwiężle o powodach uchylenia	
1.1.8. <i>Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</i>	
<p>W toku ponownego procesu sąd I instancji, w szerokim zakresie może skorzystać z uprawienia art. 442§2 k.p.k., zwłaszcza odnosi się to zeznań świadków [wyjaśnień H. W.], albowiem powielanie tych czynności wydaje się aktualnie zabiegiem zbędnym, wydłużającym poważnie ponowny proces, co nieracjonalnie nakłada na sąd konieczność wykonania niepotrzebnych czynności organizacyjnych.</p> <p>Sąd I instancji powinien skonfrontować materiał dowodowy zebrany tuż po ujawnieniu nielegalnego składowiska odpadów [w tym niebezpiecznych], zlokalizowanego w</p>	

O. przy ul.
(...) z informacjami
zawartymi w opinii
J. D. z (...) r.
[k. 2141 i dalsze],
w której wskazano
w sposób bardzo
kompleksowy, ale
uniwersalny jakie
warunki musi
spełniać miejsce
przeznaczone do
składowania
odpadów [w tym
niebezpiecznych], w
tym zwłaszcza w
myśl ustawy o
odpadach, o
ochronie środowiska
i
przeciwpożarowych
włącznie z analizą
warunków, sposobu
składowania
odpadów, czynności
kontrolnych, w tym
poprzedzających
wydanie
określonych decyzji
zezwalających i ich
znaczenia
faktycznego,
technicznego oraz
formalnego, w celu
ustalenia i
przesądzenia czy
składowanie tych
odpadów odbywało
się w takich
warunkach lub taki
sposób, że mogło to
zagrozić życiu lub
zdrowiu człowieka
lub spowodować
istotne obniżenie
jakości wody,
powietrza lub
powierzchni ziemi
lub zniszczenia w
świecie roślinnym

<p>lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach [art. 183§1 k.k., przed nowelizacją na mocy ustawy z 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw [Dz.U. poz. 1579]. .</p>		
<p>1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>6. Koszty Procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>5 i 6</p>	<p>Zasądzono koszty zastępstwa procesowego dla obrońcy oskarżonego H. W., co którego wyrok jest prawomocny w oparciu o Na podstawie art. 16 ust. 2 i 3 oraz art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2015 r., poz. 615 ze zm.) w zw. z § 4 ust. 1 i 3, §17 ust. 2 pkt 5 rozporządzenia</p>	

	<p>Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2015 r., poz. 1801) zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adwokat kwotę wynagrodzenia (z VAT) tytułem pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.</p> <p>W zakresie utrzymanym w mocy [rozstrzygnięcie co do H. W. i M. D. (w odpowiedniej części)] kosztami sądowymi obciążono Skarb Państw [art. 632 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k.].</p>	
7. PODPIS		
P. G. G. N. H. K.		

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Oskarżyciela publicznego-prokuratora	

Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Rozstrzygnięcie i ustalenia.	
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	

#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.12. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	2
Podmiot wnoszący apelację	Oskarżyciel posiłkowy – Gmina O.
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo	Rozstrzygnięcia i ustalenia co do czynu dotyczącego oskarżonego M. D.

ustalenie, którego dotyczy apelacja			
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli		

	mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.13. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	3	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego D. S.	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Rozstrzygnięcie i ustalenia	

0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.14. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	4	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońcy B. S. (1)	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Rozstrzygnięcie i ustalenia	
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść	# w całości	

# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia,		

	jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana

1.15. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	5		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońcy G. G.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Rozstrzygnięcie i ustalenia		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność	

	kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana